

Yeniden • • Millî

MÜCADELE

DEVALÜASYON

NEDİR?

18 AĞUSTOS 1970

SAYI: 29

Türk işçileri Hristiyan faaliyetlerini açıklıyor

Muhterem abilerim aziz kardeşlerim. İlgili ere sesimin duyurulması için size bir ihbarda bulunuyorum.

Ben Saruhanlı'nın Büyük Belen köyünden'im 1967'nin son aylarında elime hristiyanlık propagandası yapan bir broşür geçti. Zaman zaman Türkiyemizde yasak olan böyle olduğunu ve bunların gene Türkiyemizde içersinde bir merkezleri olduğunu düşünerekden o burasürdeki adrese bir mektup yazdım. İsviçre'deki adrese bana cevap İstanbul'dan geldi. Gönderenin adresi yokdu. Sonra bunlar ile devamlı mektuplaşdım. Bana hristiyanlık dersleri vermiye başladılar. Türkiye'deki adreslerini öğrenmem için onların dinine döndüğümü kendilerine bildirdim. Nihayet 1968'in son aylarında anavatandan binlerce kilometre uzak Almanya'ya çalışmaya geldim. Ve nihayet bu zamana kadar onlarla mektuplaşdım. Ben mektupları İsviçre'ye gönderiyorum bana cevapların yüzde yetmiş İstanbul fenfakültesi postahanesinden atılan mektuplarla veriliyor. Yüzde otuzu Bakırköy veya Topkapı postahanelerinden atılan mektuplarla veriliyor. Fakat isim adres yoktu. Nihayet öğrendim. Türkiye'deki bütün hristiyanlık propagandasını organize edenin aşağıda adresi bulunan Bünyamin Candemir isminde birisinin olduğunu. Fakat bu adam 1967-68 senelerinde Almanya'da görmüş ve kendisinin Frankfurt'da bir hastahane de çalıştığını söylemiş belkide özel sürette orada yetiştiriliyordu. Ve bu zaman arasında da buradaki Türk işçileri arasında propaganda yapmış. Merkezi Raymont Kern BP, 1413 CH-1000 Lausanne 2 İsviçre ben mektupları bu adrese gönderiyorum. Bu adresde İstanbul'da bulunan yukarıda ismini açıkladığım şahıs Türkiye

temsilcileri olduğundan bütün hristiyanlık propagandasını bu yoldan yapıyorlar. Bana hristiyanlık dersi verdiler ve bende bu dersleri iyi bitirdiğim için iki tane türkçe incil Türkiye'den gönderdi ve bir tanede Londra'dan gönderdiler. Ve ayrıca 3 adet türkçe hristiyanlık propagandası yapan plâk gönderdiler. Plâkları Türkiye'den gönderdi. Halen elimde bulunan 3 adet propaganda yapan plâk ve bir adet plâstik gramafon 3 adet türkçe incil ve birkaç tane de şahsıma yazılan mektup var. Eğer ilgililer isterlerse heran Köln başkonsolosluğumuza gösterebilir. Plâkları gönderdiklerinde paketin üzerinde şöyle bir adres vardı:

Gönderen Bünyamin Candemir Büyük Reşitpaşa caddesinde kitapçı. Beyazıt: İstanbul
Burada bir türk arkadaşdan almış olduğum başka bir adres ise şöyle :

Bünyamin Candemir Kurtuluş savaş Sokak No/197/11 İstanbul.

Fakat ben kitapçı dükkanına mektup yazdım cevap geldi. Eğer güzel ifadesi alınırsa daha çok Türk milletinin canına okumak için plânlar çıkacağına eminim. Benim bildiğim geçen şu beş seneden beri Türkiyemizde yapılan bütün hristiyanlık propagandasını bu adam yürütüyor. Yakalayıp içeri atılanları onların fedâileri. Çünkü her zaman hristiyanlık propagandası yapıyor. Yapan başkası yakalanan başkası oluyor.

En derin saygılarımla 27 Temmuz 1970
İdris Karapınar 5 Köln Braunsfeld Melaten
gürtel 21-23 PN/10521 DEUTSCHLAND

Not: Eğer istenirse Türkiye dışında başka nerelerle haberleştiğini bildiririm.

DOĞUDAN MİLLİ CEPHEYE SELAM

Sancakların sesini bekliyoruz ümitle,
Hazırlandık, milli karara kitle kitle
Durduramaz hainler, bizi hiç bir kuvvetle
Doğudan imli cepheye, sağ yumrukla selam.

Maskeli hainleri koymayız içimize
Her an küfrederler iman ve dinimize
Soracağız hesabı gelecekler dizimize
Doğudan milli cepheye, sağ yumrukla selam.

Son ihtarımdır gelme hain vanımıza
Sonra kıyarız bu mel'un canınıza
İtler bile bakmaz sizin mikrop kanınıza
Doğudan milli cepheye, sağ yumrukla selam.

Kıbrıs'tan, Türkistan'dan geliyor feryat sesi
Kırım'ım, Kafkasyam; «Vietnam nedir, neresi?»
Mechullere gidiyor gafillerin hepsi
Doğudan milli cepheye, sağ yumrukla selam.

Yaşar SAVUN

Kurucaova Köyü - MALATYA

Bize gelen neşriyat

BÜTÜN MİLLİYETÇİLERE MÜJDE

Mücadelemizde bize rehber olacak eserler:

- İlmî Sağ,
- Gerçek Emperyalizm,

*Yakında
Basılıyor*
**OTAĞ
YAYINEVİ**

TÜRK DÜNYASI: Türk Güçmen ve Mülteci Dernekleri Federasyonu tarafından nesredilen üç aylık fikir ve kül tür dergisi. Bize gönderilen 16. sayı Ocak, Şubat, Mart aylarına ve 17. sayı: Nisan, Mayıs, Haziran aylarına aittir. Derginin sahib Federasyon Başkanı Dr. Naim Öktem, Yazı İşleri Müdürü Şerafeddin Yücelden beylerdir. Derginin fiyatı 250 kuruş olup «Babıâli Cad. Sıhhiye Apt. Kat 3 D/7 Cağaloğlu-İstanbul» adresinden istenebilir.

MİLLİ EKONOMİ VE ZİRAAT: (Milliyetçi, iktisadi, si nâ, ticarî, siyasî, zirai, mecmua) Sayı: 64,65 Yıl: 6

KIRIM: (Kırım Türklerinin aylık dergisi) İkinci Dünya Harbi sonunda yurtlarından sürgün edilen Kırım Türklerinin bir grubu da Amerika'ya gitti. Orada, Kırım Türkleri Amerikan Birliği «American Association Of Crimian Turks» INC, isimle bir birlik kurdular. Kendi klütür ve örflerini yaşatmaya çalışıyorlar. Bu birliğin çıkardığı dergi Mayıs sayısıyla 60. sayısını doldurdu.

TEKSİF: Ağustos ve Temmuz 1970 sayılı Türk-İş mitinglerine ayrılmış. İzmir, Bursa, Adana gibi vilâyetlerimizde DİSK'e karşı yapılan mitingler ve DİSK'in iç yüzü anlatılıyor. Teksif Sendikasının çıkardığı dergi 50 krş.dur.

YEŞİLAY: Türkiye Yeşilay Cemiyeti tarafından her an çıkarılan Kültür ve Sağlık Dergisi Temmuz 1970, sayı 440. Derginin sahibi Cemiyet Genel Başkanı Selahaddin Kaptanağası, Yazı İşleri Müdürlüğü ise Doç. Dr. Salih Tuğ tarafından deruhte edilmektedir.

BATI TRAKYA: 15 Temmuz 1970. Sayı: 39 Aylık dergi. Batı Trakya'da Yunan zulmüne terk edilmiş kardeşlerimizin dardını dile getiren bu mecmuanın bu sayısında «Yakova'nın Oyunları Kâfi Gelmiyor İşkence Saat Kulesi; Bal kan Pakı; Patrikhane'de Post Kavgası» gibi kıymetli yazılar yer almıştır.

THE MÜSLİM WORLD 1 Ağustos 1970 cilt: 8, sayı: 1 Dünya İslâm oKngresi Gene. Sekreteri İnamullah Han tarafından çıkarılan haftalık bir yayın organıdır. İngilizce olarak çıkan dergide İslâm Âleminden haberler verilmektedir.

ASIAN OUTLOOK: Milliyetçi Çin tarafından nesredilen ve beynelmilel komünizmin vahşetini dile getiren derginin Temmuz sayısında «Kamboçya'nın siyasi durumu ve Çinli Komünistler, Güney Asya ve Orta Doğu, 1970 Amerikası'nın ruhu ve Hür Asya» gibi incelemeler yer almıştır.

KOREAS JOURNAL: Mayıs 1970. Kore Millî Komisyonunca yayınlanan dergide çoğunlukla «1970'de Diplomasi, Kore'de Yeni Dinler, Eski Kore Şiir ve Şarkıları» başlıklı yazılar yer almıştır.

PROBLEMS OF COMMUNİZM: Mayıs, Haziran 1970. İki ayda bir çıkan dergi. Komünizm hakkında ilmi inceleme lere yer vermektedir. «Kremlin'de Politika, Reform Komünizminin Sınırları, Eğitim Konusunda Sovyet Görüşleri, Sovyet Siyasetinin Geleceği, Sovyet Nüfus Sayımı Konusunda Gözlemler» adlı incelemeler dergideki yazıların başlıklarıdır.

Milletin iman, ahlâk, kültür,
tarih ve menfaatine bağlı
haftlık siyasi
MİLLÎ DÂVA MECMUASI

Yıl: 1 — Sayı: 29

SAHİBİ

Ömer Ziya Belviranlı

MESUL MÜDÜR

A. Selim Arkoç

Devamlı Yazı Kadromuz

AYKUT EDİBÂLİ

YILMAZ KARAOĞLU

NECMEDDİN TURINAY

SABAHADDİN ERİŞ

IDARE YERİ

Babıâli Cad. No: 50/4

Cağaloğlu — İstanbul

Telefon: 27 73 10

DİZGİ

Şen-Al Matbaası

BASKI

Güneş Matbaacılık T.A.Ş.

Cağaloğlu — İst.

ABONE ŞARTLARI

Bir Senelik: 70 Lira

Altı Aylık : 35 Lira

Üç Aylık : 18 Lira

FIATI: 150 KURUŞ

BU, GAYRİ MİLLÎ EKONOMİNİN İFLASIDIR

Nihayet beklenen gerçekleşti. Türk parasının kıymeti düştü. İktisatçı bayların bir çoğu devalüasyonun bir zaruret olduğunu tesbit ettiler. Zorlukla iktidarda kalabilen siyasi iktidar, arka arkaya reformları sıralamağa başladı. Bütçe oylamasında itimatsızlığa uğramış bir ekibin şefi, ancak kuvvetli bir iktidarın yeltenebileceği operasyonlara girişti. Siyasi iktidarın sözcüsü, para kıymetinin düşmesi ile sonuçlanan tedbirleri, ekonominin gelişmesi için gerekli bir tedbir olarak açıkladı.

Bu arada komünistler de boş durmadılar. Davayı her zamanki enperyalizmin baskısı ile açıklarken, sevinçlerini belirtmekte geri kalmadılar. Paranın değerinin düşmesi nin meydana getireceği krizin, tahriklere girişmek için beklenen müsait havayı doğuracağı kanatine saplanmış vaziyettedirler. C.H.P.'nin solcuları da yakın bir kanaat sahibi bulunuyor.

Hiziplerin kanaatleri şimdilik bu merkezdedir. Ancak muzdarip halk ne düşünmektedir? Halk hissiyle bu tedbirlerin kendisini batmakta olduğu bataklığa daha büyük bir baskı ile ittiği kanaatine varmış gözük mektedir.

Bu tedbirleri millî ekonomi açısından makul görmek imkânı var mıdır? Bu suale katı şekilde, hayır diye karşılık veriyoruz. Alınan tedbirler millî ekonomi tedbirleri değildir. Zira Türkiye'nin şimdiki ekonomik bünyesi; millî değil gayri millî bir bünyedir. Türk ekonomisi geri, fakir ve millî ihtiyaçları karşılama kabiliyetine mahrumdur. Bir ekonominin millîliği istihsalın, inkısamın ve istihlâkın ancak millî ihtiyaçları karşılamak maksadıyla kurulup, kurulmadığına göre tayin edilir. Ne yazık ki Türkiye'de ekonomi, millî ideallerin mura kabesinden mahrumdur. İstihsalde hedefsizlik, plânsızlık; inkısamda müthiş adaletsizlik, istihlâk de ise israf, ekonomik bünyeyi sendeleten faktörlerdir.

Millî Ekonominin temel prensibi ekonominin maddelerini Millî ihtiyaçları tatmin hedefine yönelip yönelmediği, millî ekonominin temel ise milletin biyolojik, coğrafi ve idael varlığının korunmasıdır. Millî ekonominin ilk işi budur. Yani milletin korunması için silah, milletin hayat dokusunun yaşayabilmesi için yiyecek, giyecek v.s. vasıtalar ve milletin iman, kültür idaellerinin ayakta tutulabilmesi için gerekli bütün ihtiyaç maddelerini temin etmek.

Ekonomi ne kendi başına bir varlıktır. Ne de durgun bir şeydir. Ancak insan ve toplum gibi hareket içinde varlığın, yaşama vasıtası olan iktisat; para, paranın kıymetli, satılma gücü, faiz haddi, kredi vesaire gibi insandan soyulmuş bir yığın mücerretle anlaşılamaz. Bir vasıta, tatmine yöneldiği ihtiyacı karşıyorsa kıymetlidir.

Türkiye Ekonomisine bu düşüncelerle millî diyemeyiz. Bu ekonomi temeli itibari ile bir pazar ekonomisidir. Eğer Ekonomimiz, millî olsaydı, senelerden beri tatbik edilen ekonomik politikası millî olsaydı, ekonomimiz bu zavallı halinde kalmayacaktı.

Ekonomimiz millî olsaydı, silahımızı kendimiz yapabilecektik. Silahın yapımını temin eden, ağır sanayimiz mevcut olacaktı. Eğer ekonomimiz millî olsaydı, tankımızı tohumuza türeğimizi, kendimizi yapacaktık. Bir Alman, bir japon denemesinden daha

kolaylaştırıcı şartlara yarım asra yakın bir zamandır sahip olan Türkiye, millî bir ekonomi politikası ile bu hayati hedeflere varabilirdi. Eğer ekonomimiz millî olsaydı Dış ticaretimiz; yahudi rum, ve ermeni kontrolünde bulunmayacak ve servetimiz beynelmîl yahudiliğin kasasına akmayacaktı.

Eğer Ekonomimiz millî olsaydı, istihlak (tüketim) de huzursuz israf ve lüks mevcut olmayacaktı. Coca Cola fabrikaları yerine, tank fabrikaları; şarap fabrikaları yerine tüfek fabrikaları mevcut olacaktı.

Ve Ekonomi bir tek hedef bilecekti. Milletini çok sıhhatli gürbüz yapacak; millî idaeleri yükseltecek ve milletin gireceği muhtemel bir harb için bütün hazırlıkları yapacaktı.

Faizle, Borsa oyunları ile kanun teminatına nail olmuş (!) binlerce spekülasyon la toprak ve sanayi yahudi maliyesinin azadsız kölesi olmayacaktı. Millî Ekonominin var olduğu bir memlekette şarap sanayi değil, Millî Besin Sanayi vardır. Millî Ekonominin var olduğu bir memlekette faiz; namuslu serveti ve emeği sömürmesi mümkün değildir. Türkiye ticaretinin itibarını sifıra indiren, Gomel ihaneti, boraks hırsızlığı, asetik asit yağmacılığı v.s. Millî ekonomide mümkün değildir. Zira şimdiki gibi toplumun reaksiyonu beraat kararı değil, idam yaftasıdır.

Devalüasyon, yani paranın değerinin düşmesi, beklenmez bir hadise değildir. Bugün dünyanın en büyük mali diktası beynelmîl yahudi maliyesidir. İşte bu dila milletlerin toprak ve sanayi mahsüllerinin kaymağını almakta ve bütün ekonomileri tesiri altında tutmaktadır. Şimdi yahudi maliyesinin karargâhı, Wall Street'tir. Eskiden Londra idi. O zamanlara mahsus bir vecize şöyle idi. «Londra'da nezle, Almanya'da zatürredir.» Bunu şöyle değiştirebiliriz. Wall Street'teki en ufak kıpırdanış, bütün dünyada sarsıntılar doğuracaktır. Yahudi maliyesinin iğrenç tuzağını yırtıp atmadıkça, bütün milletler için ekonomik esaret ebedidir.

Ekonomimizin ve onun düzenleyicisi olan bütün sistem millet elyle millî ihtiyaçlara uygun olarak değiştirilmedikçe, devalüasyon da enflasyon da kaçınılmaz kâbuslar olarak gelecektir. Dolar, Sterlin ve Frankın bir iki seneden beri getirdiği macera hatırlanır sa, mesele daha iyi anlaşılabilir. Bir pazar Ekonomisinden başka bir şey olamayan, bugünkü ekonomik düzen, bu haliyle devam ettikçe Türk parasını normal değişme vasıtası olarak tutmak mümkün olmayacaktır. Bunu kimse hayal etmesin.

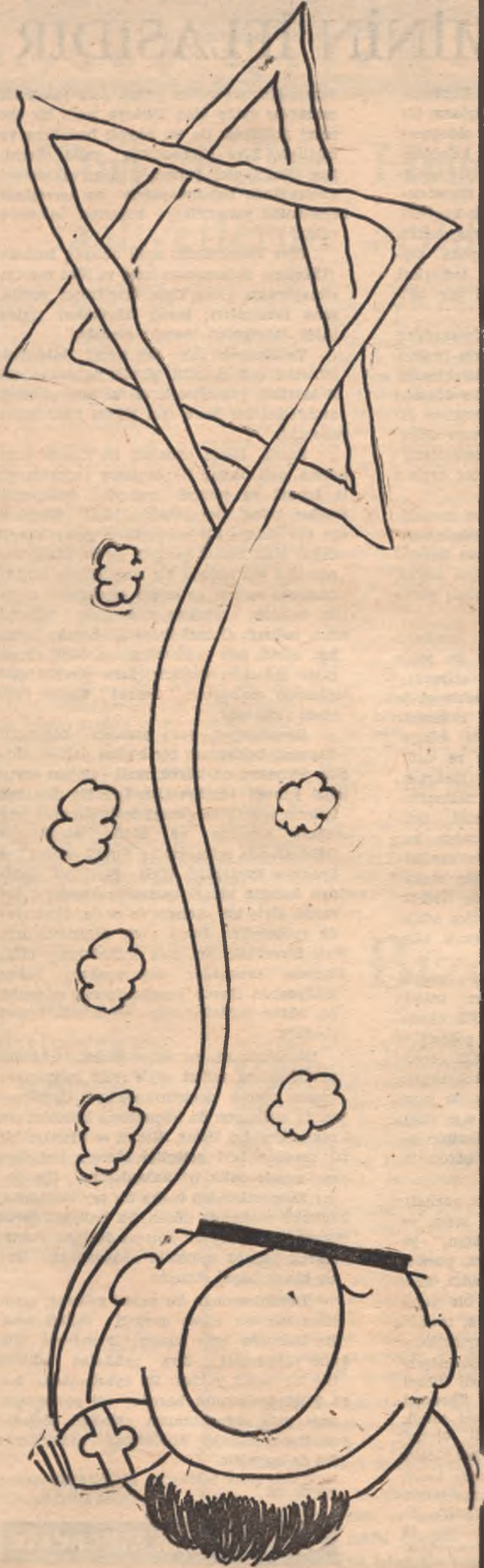
Devalüasyonun bu zaruri gelişine, giydiren hiç bir elbise gerçeği saklayamaz. En namuslu izah bunun bir zaruret olduğunu söylemektir. Zira müdafaa edilecek hiç bir tarafı yoktur. Bu ayarlamadan sonra Türk mallarının haricte iyi pazar bulacağı yani ihracatımızın artacağı söyleniyor. Buna mukabil ithalatımız azalacakmış. Bu da hayaldir.

Önce şunu belirtelim ki, millî bir ekonomi
(Devamı 14. Sahifede)

Yeniden Millî Mücadele

İmam - Hatip Okullarına Masonların Darbesi

28 Eylül 1970 tarihinde toplanacak olan 8. Milli Eğitim Şurasında incelemek ve onaylanmak üzere, M. Eğitim Bakanlığının teklif etmiş olduğu raporda, Orta okulların tek tip haline getirilmesi ve meslek okullarının orta kısımlarının kaldırılması dercedilmiştir.

Raporda liseler de birkaç kısma ayrılmaktadır. San'at Enstitülerinin adı «Teknisyen Liseleri», İlk Öğretmen okullarının adı «Öğretmen Liseleri» meslek okullarının (İmam - Hatip Okulları) adı ise «Meslek Liseleri» adını alacaktır. Bir de «İş Liseleri» adıyla bir tip teşekkül ettirilecek bu liseler, üniversiteye giremeyecek olanları hayata hazırlayacaktır.

İş kolları liseleri ile Meslek Liselerini bitirenler doğrudan doğruya üniversiteye gidememektedirler. Liseler, Teknisyen Liseleri, Öğretmen Liseleri ise olgunluk imtihanını vererek üniversiteye gidebileceklerdir.

Yine rapora göre, Ortaokulların birinci ve ikinci sınıflarında birer saat Din Bilgisi dersi «İhtiyari Ders» olarak okutulacaktır. Üçüncü sınıflarda Din Bilgisi konmamıştır.

Şimdi durumu tahlil edelim. İki sene berî İmam - Hatip Okullarına lise fark derslerini vererek üniversiteye girebilme hakkı tanınmıştı. Bunun neticesinde, dolgun bir programla yetiştirilen İmam - Hatip Okulu talebesi, hemen lise imtihanını veriyor ve üniversiteye girebiliyordu. İki sene içinde pek çok İmam - Hatip talebesi üniversiteye intikal etmişti. Bu durum, şimdiye kadar üniversiteyi keyiflerine göre kullanan mason profesörleri ve onların kanatları altında palazlanan komünist militanların hoşuna gitmedi. Çünkü böyle giderse, gayri millî sistemin bekçiliğini yapması istenen ilim yuvaları gerçekten millî bir eğitimin vasıtası olacaktı. Bunun ilk belirtileri görülmeye başlamıştı ki mason locaları meseleye el attı. Uzun vadeli bir ihanet planı hazırlandı. İmam-Hatip talebesinin yalnız üniversiteye girmesi değil, ortadan kalkmasını hazırlayacak olan bir plan ortaya kondu.

Ankara Üniversitesinin bu hususta ortaya attığı fikir, millî uyanışta rahatsız olmuş insanların psikolojisine ilmi poz vermekten ibarettir. Ankara Üniversitesinin büyük başları şöyle demişler:

«İlkokul mezunu bir çocuğun, mesleğe yönlendirilmesi hem çok erken dir. Hem de bu yöneltme, öğrenci yetenekleri ve eğilimleri üzerinde hiç bir değerlendirme olmadan yapılmaktadır. Birinci devreyi içine alan orta dereceli meslek okulları içinde en kalabalık grup olan İmam-Hatip Okulları, önleri kapalı, çalışma alanları sınırlı olduğu için ne kadar ağır bir sosyal problem yaratma istidadında olduğu açıktır. «Ankara Üniversitesi yetkilileri önce kendi üniversitesinin sosyal meselelerini halletse daha yerinde olur zannediyoruz. İki güne bir cinayetin işlendiği, doğru dürüst imtihanın bile yapılmadığı bir üniversitenin yetkilileri, başkasının gözündeki çöpu göreceğine kendi gözündeki mertegi gör-seler, daha iyi ederler.

Görülüyorki komplo yalnız İmam - Hatip Okullarınadır. Zira bir meslek okulu olarak İmam - Hatip

okullarının durumu diğer okullardan farklıdır. Zira İmam - Hatip Okullarının öğretmek mecburiyetinde olduğu bilgiler sadece liselerin «Yönetme Sınıflarında» tanzim edilecek kadar basit değildir. Zaten Yönetme sınıflarında İmam - Hatip Okullarına sevkedici bir eğitimin yapılması da düşünülmemektedir. Çocuk Ortaokulunun birinci ve ikinci sınıflarında okuduğu (sayet okuduysa) bir saatlik «Din Bilgisi»nin verdiği seçme (!) şuuruyla hareket edecek ve «Yönetme Sınıfından» sonra Meslek Lisesi olan İmam - Hatibe geçecektir. Bu mümkün müdür?

Ayrıca Öğretmen liselerine, Teknisyen Liselerine ve diğer liselere olgunluk imtihanından sonra üniversiteye girebilme hakkı tanındığı halde Meslek Liselerine (yani İmam - Hatibe) bu hak tanınmamaktadır. Bu ise İmam - Hatibin önünün tamamen kapatılması demektir. Öyle ya, bir tarafta hem daha önceki derslerle hazırlanmış, üniversiteye girme imkânı mevcut bir okul; diğer tarafta ise talebenin, muhtevasına tamamen yabancı olduğu ve üniversiteye girme imkânı ortadan kaldırılan bir okul. Acaba hangi insan bu ikincisini tercih edecektir? Önce muvaffak olamamak düşüncesi, muvaffak olsa istikbalde ne olacağı düşüncesi talebeyi ve talebe velisini hangi karara sevkeder acaba?

Kurucusu Makedonya Rizorta Mason Locasının bir azası olan ve bu gün en şirret solcuları sayfalarında barındıran bir gazetenin 10 Ağustos 1970 tarihli nüshasında, Kültür Locasının 33 dereceli üyesi Cemil Sena Orgun denen bir adamın mason localarının görüşünü aksettiren yazısı çıktı. Yazının başlığı «Din Dersleri Ne fayda sağlıyor?» idi. Yazıda «Din derslerinin, demokrat ve laik bir Cumhuriyet rejiminde, devlet tarafından okutulmuş olması, anayasamızla ve Atatürk prensipleriyle bağdaşmaz» denilmekte yine «İlkokullardan başlayarak, Kur'an Kurslarından ve sayıları fazlasıyla artırılmakta olan İmam - Hatip Okullarından beklenen fayda, olsa olsa, bilgisizlerle yoksulların sevgisini kazanarak oy çoğunluğu elde etmektir.» denilerek mason localarının iğrenç arzuları ortaya dökülmektedir.

Şimdi İktisatçı Millî Eğitim Bakanına soruyoruz ve cevap istiyoruz. Siz İkinci Beş Yıllık Kalkınma Planının Eğitim Bölümünde millilere şöylece söz verdiniz. «Köy Ebe Okulları ile İmam - Hatip Okullarının ilk devreleri dışında orta okul seviyesindeki bütün mesleki okullar, genel ortaokul durumuna getirilecek ve bu amaçla 1968-1969 ders yılında ilk sınıflarına öğrenci alınmayacaktır. «Görüldüğü gibi bu planda İmam - Hatip okulları istisna edilmiştir. Bakan II. Beş Yıllık Plana aykırı hareket etmeye sevkeden şey nedir? Acaba Cemil Sena Orgun ve onun bağlı olduğu ajan yuvaları mı? Sayın O. Oğuz bu sual cevap bekliyor. Bakanlığınızı; saide altında bırakmak istemiyorsanız bu suali cevaplandırınız. Ve zavallıca sevk edildiğiniz bu kararı tashih ediniz. Mason Localarının bir bakanlığın kararlarına bu derece tesir ettiği görülmemiştir. Ve şunu da ilâve edelim ki, İmam - Hatip Okullarına vurduğunuz darbe ile, millî uyanışı durduracağınızı zannediyorsanız yanılıyorsunuz.

— Türk Parasının devalüe edilmesi, altının fiatlarında da değişikliklere sebep olmuştur. Bu kadar altın stokunu elinde bulunduran Yahudiye, Ruına fahiş kârlar sağlayacaktır. Resimde kapalı çarşıdaki kuyumcu dükânlarından birinde alış veriş yapılırken görülüyor.

DEVALÜASYON Nedir?

Son aylarda zaman zaman duyulan bir kelime oldu: DEVALÜASYON. Yapılacak, yapılıyor, hayır yapılmayacak. Bazen de hükümet yetkilileri açıkladılar; «Devalüasyon yoktur, Türk ekonomisinin devalüasyona ihtiyacı olmayacaktır.»

Bunlar konuşulurken yeni vergiler hazırlandı. Büyük gürültülerle Personel Kanunu çıkarıldı. Arkadan ziraat mahsullerinin taban fiatları meselesi günün konusu haline geldi. Yine «Devalüasyon yoktur, olmayacaktır» sözleri tekrar edildi.

Ve nihayet geçtiğimiz hafta içinde «yoktur, olmayacaktır» diyerek adetâ yapılacağı ilân edilen devalüasyon yapıldı. Türk parasının değeri yabancı paralara nazaran %66,6 nisbetinde düşürüldü.

İşçisinden köylüsüne, esnafından tüccarına, memurundan subayına kadar herkesin cebine, kasasına, çantasına görünmeyen bir el sokuldu. Mevcut paraların %66,6'sı alındı ve görünmeden, görünmeyen bir istikamette uzaklaştırıldı. İşte bu kol devalüasyondur. Peki bu kolun gövdesi kimdir? İktisadi bünyemizi saran sıkıntıları hazırlayıp, ticarî krizler meydana getirip, sonra da bize kurtuluş yolu olarak devalüasyonu tavsiye ve mecbur eden nedir? Hangi kuvvettir? Kimdir? Kimlerdir?

Devalüasyon yapıldı. Arkasından bir zam fırtınası başladı. Şekere, akaryakıtta zam, nakil vasıtalarına, meyve, sebze, zahire ve ithal malları fiatlarına %10 — %60 zam. Bütan gazlarına, navlun ücretlerine, PTT ücretlerine zam. Kömüre, tuza, tekel maddelerine, meşrubat fiatlarına, Sümerbank mamullerine, nebatî yağlara, tekstil mamullerine, elektriğe zam geliyor. Zam, zam, zam.

Şimdi piyasada bir durgunluk, halkta bir şaşkınlık, dar gelirli zümrelerde bir endişe ve memnuniyetsizlik var. Kimse yarının ne olacağını ve neler getireceğini bilemiyor.

DEVALÜASYON NEDİR?

Kısaca devalüasyon, bir memleket parasının kıymetinin diğer memleketlerin paralarına nisbetle değerinin düşürülmesi demektir. Bazı ekonomik zorlukları yenmek için başvurulmuş, malî bir tedbir olarak kabul edilmektedir.

Türkiye'de 7 Ağustos 1970 tarihinde hükümetin aldığı kararla Türk parasının kıymeti yüzde 66,6 düşürülmüştür. Eskiden 9 lira olan 1 Dolar, bugün 15 liraya çıkmıştır.

— Millet'in tarihine kara harflerle yazılacak olan Devalüasyonun sevimli taraflarında biri daha; Türk parasının devalüe edilmesini kararlaştıran Bakanlar Kurulu'nun Başkanı Başbakan SÜLEYMAN DEMİREL.

Bugünkü duruma göre, ihraç ettiğimiz malların fiatları düştüğü, ithal edilen malların fiatları ise yükselmıştır. Meselâ eski döviz kurlarına göre, 1 ton boraks madenini yabancı devletler 100 dolara alıyorsa şimdi 34 dolara alabileceklerdir. Yine eskiden 100 kg. fındık 70 dolara ihraç ediliyorsa şimdiki kurlara göre 24 dolara ihraç edilecektir.

Yahut eski kurlar üzerinden bir mal 9 liraya ithal ediliyorsa devalüasyondan sonra 15 liraya ithal edilecektir.

İç piyasada ise, mal fiatları süratle yükselmeye başlamıştır. Eskiden 100 liraya alınan mal bugün 166 lira olmuştur. Ayrıca para değerinin düşürülmesi ile birlikte, faiz hadleri de ayarlamalar yapılarak yükseltilmişlerdir.

TÜRKİYE'NİN İKTİSADİ ŞARTLARI

Türkiye'nin iktisadî şartları son senelerde ağırlaşmıştır. İktisadî hayatta sıkıntılar fazlaşmıştır. Memleket içinde ve dış ticaret münasebetlerinde devamlı dengesizlikler almış yürümüştür.

Meselâ ihracat ile ithalatımız arasında 3 milyar liraya yakın fark vardır ve bu dış ticaret açığı geçen senelere nazaran artmaktadır. Devlet bütçesi yine artan nisbette dengesizlik göstermektedir. Devlet bütçesi açıklarının mevcut iktidarlar tarafından borçlarla kapatılması itiyad haline geldiğinden devlet borçları fevkalâde kabarmıştır. Bunların taksitlerinin ve faizlerinin ödenmesi büyük bir külfet halini almıştır. Memleket içinde fiyatlar, yabancı memleket fiatlarına nazaran pek fazla artmıştır. Bu da dışarıya yapılan ihracatı güçleştirmiş ve dış ticaret tediyelerinde güçlükler meydana getirmiştir. İç fiyat istikrarsızlıkları ve gelirin dağılımında meydana gelen adaletsizlikler artmıştır.

Gayri millî kapitalist sistemin tabii neticesi olarak Türkiye ekonomisi, hakim ekonomilere bağımlı hale gelmiştir. Amerika'nın ve Avrupa'nın tesirlerine büyük nisbette tabidir. Dünya ya hudi maliyesinin ve sermayesinin para, banka, faiz ve borsa oyunlarına muhatap hale getirilmiş, servetimiz ve zenginliğimiz soyuldukça soyulmuştur. Böylece bugün Türkiye ekonomisi bir çıkmazın içine sokulmuştur.

KOLAY VE TEHLİKELİ BİR TEDBİR

İşte yukarıdaki şartlar altında bir çıkmazın içinde bulunan Türkiye ekonomisi devalüasyonla yeni bir çıkmaz sokağına sokulmuştur. Devalüasyon ekonomik bünyedeki yaraları saracak bir çare olmadığı halde, bu kolay fakat tehlikeli, yaraları kangren haline getirebilecek tedbire başvuruldu. Daha önce 1946 ve 1958 yıllarında denenmiş olan ve Türkiye'yi daha da güç şartlara koyan bu yol yeniden denendi.

Millî sanayîi geliştirmek, millî sermayenin teşekkülünü himaye etmek, ihracatımızın yüzde 90'ını teşkil eden ziraat mahsulleri desteklemek, istihsal ekonomisini geliştirmek; istihsalde soyguna, gelir dağılımında adaletsizliğe, istihlakte lüks ve israf, karaborsa ve kaçakçılığa mani olmak, ithalatı kontrol etmek, Türk ekonomisini dışa muhtaç ve bağılı olmaktan kurtarıcı tedbirler yerine Ortak Pazar esareti ve devalüasyon felâketi Türkiye'nin şartlarını daha da ağırlaştıracaktır.

1946'da 2,80 lira olan dolar, 1958'de 9 liraya çıkartılmış ve Türk parasının değeri bugünkünden daha fazla düşürülmüştür. Fakat bu, dövizin karaborsaya düşmesine, fiatların yükselmesine ve kısa zamanda devalüasyondan önceki hale gelmesine mani olamamıştır.

DEVALÜASYON'UN NETİCELERİ

Bugün yapılan devalüasyon da Türk parasının kıymetini düşüren geçici bir tedbir olacaktır ve menfi neticeler meydana getirecektir. Devalüasyonu takip eden günlerde zam furiasının başlaması, hayat pahalılığının artması; dar gelirli zümreler, işçi, köylü, esnaf ve memurun huzursuzluk ve memnuniyetsizliğinin artması bunun işaretidir. Herşeyden evvel dövizle ödenecek dış borçlar %66 nisbetinde artmış olacaktır. 1 Ocak 1969 tarihi itibarıyla dolarla ödenecek dış borçların toplamı 1.704.500.000 Dolar'dır. 9 liradan bu borçların karşılığı, 15.340.500.000 TL iken bugün 25.567.500.000 TL'na yükselmiştir. Böylece borç yükü büyük miktarda artmıştır. İthalat sahasında eskiden 9 TL'na ithal edilen bir mal 15 TL'na gelecektir. Bu, ithalatı bir miktar düşürmek suretiyle dış ticaret açığını hafifletebilir, döviz ihtiyacını azaltabilir ve döviz fiatlarını karaborsada yükselmesine mani olabilir. Fakat bugün, Türk sanayii %40 dışarıdan gelen (Devamı arka sayfede)

Devalüasyon NEDİR?

ham madde, makina ve tesisat gibi yatırım mallarına bağlıdır. İthalatın kısılması ve ithal mallarının fiyatlarının artması istihali azaltacak ve fiyatlar sür'atle yükseleceklerdir. Bunlar da bütün yurt içi zaruri ihtiyaç maddelerine aksedecektir. Nitekim, bugün bu durum mevcuttur. Şu haliyle enflasyonist gelişmeler (fiatların sür'atle artışı) devalüasyondan beklenen herşeyi silip atacaktır. Çünkü iç fiyatlar yükselince dolar karaborsaya düşer, ihracat-ithalat muvazenesizliği hızlanır dış âlemle olan çaprazık münasebetler zuhur eder. Böylece, fakat büyük zararlarla devalüasyondan önceki hale gelinir.

İhracatta, ihracat malları fiyatları düşeceğinden önce ihracat miktarı artacak gibi görünebilir. Fakat ihracat mallarımız mahdut olduğu ve elde de dış ülkelerin istediği malların stokları bulunmadığı için beklenen netice alınmaz.

Büyük bir sarsıntı geçiren ve hesapları altüst olan sınıf hayatta yatırımlar ve sermaye teşekkülü azalacaktır. Uzun müddet normal düzen temin edilemeyecektir.

Görülüyor ki, işin edebiyatı bir tarafa bırakılacak ve devalüasyon sonrası hadiseler gözden geçirilecek olursa, devalüasyondan milletin kazancı yoktur.

KİMLER KAZANÇLI?

Dünya üzerinde para ve borsa oyunlarında da ima altını ve doları elinde bulunduranlar kazançlıdır. Dünya bankacılığında ve borsalarında ise, gizli yahudi maliyesinin hakimiyeti açıktır. Şu halde gizli maliyenin kazancı büyüktür. Türkiye'de devalüasyondan önce, para darlığı sebebiyle altın fiyatları önemli nisbette düşmüştür. Dövizde serbest piyasadan 11-12 liradan alınabiliyordu. Fakat paranın değerinin düşeceği hissedilir edilmez Yahudi, Rum, Ermeni ve diğer gayri millî unsurlar piyasadan altın ve döviz toplamışlardır. Devalüasyondan sonra yüksek fiatlarla satarak milyonlar kazanmışlardır.

Diğer taraftan 9 lira üzerinden ithal edilen malları istif eden karaborsacı ithalatçılar da alın teri dökmeyen vurgunlara kondular. İthalat sahasında 3800 müesseseden 3500'ünün Yahudilerin elinde bulunduğu hatırlanırsa devalüasyondan kazançlı olanların kimler olacağı anlaşılacaktır. Stokçular, fırsatçılar ve kaaborsacı gayri müslimlerin kasaları tüyü bitmedik yetimlerin haklarıyla dolmuştur.

Para değerinin düşürülmesiyle altın, gayri menkul mal sahipleri, dışarıda parası olanlar, elinde stok malı, makine ve vasıtası bulunanlar kazançlıdır. Fakat bunun yanında zaruri ihtiyaç maddeleri fiyatlarının ve hayat pahalılığının artması dolayısıyla köylünün taban fiatlarının yükselmesi eticesi elde edeceği gelir eriyecektir. Personel Kanunuyla aylığı yükselen memurun kazancı da elinden çıkacaktır. İşçi ise, Toplu İş Sözleşmeleriyle kazandığını, tamamen kaybetmiş olacaktır. Görülüyor ki, devalüasyonun yükü, dar gelirli işçi, köylü, esnaf ve memurun omuzuna binmiştir. Adetâ millet devlet tarafından %66 vergilendirilmiştir.

DEVALÜASYON BİR BELADIR

Tarihte devalüasyon, hükümetler devirmiş, pekçok politikacının siyasi hayatını sona erdirmiştir. Devalüasyonun yıkıcı tesirleri ve içtimai bünyede meydana getirdiği reaksiyonlar siyasi hayatta kendisini hissettirmiştir.

Türkiye'de 1946'da Recep Peker Hükümeti devalüasyon yaptı ve hemen arkasından gelen seçimleri kaybetti. 1958'de Menderes; devrinin kozmopolit ve mason politikacıları yüzünden aynı akıbetle karşı karşıya geldi.

Kasım 1967 İngiltere'de Sterlin devalüasyonu da bu seçimlerde Wilson'un Başbakanlığına mal oldu. Kasım 1968 Fransız Fransı devalüasyonu da De Gaulle'in başını yemiştir.

Türkiye'de bu son tatbikat ta Süleyman Demirel ve Kabinesi için pahalıya mal olacaktır. Demirel, iktidarda kalmakta pek istekli görünmemektedir. Adetâ mes'uliyetinden endişeli ve iktidarı devretmeye hazır bir Başbakan edası taşımaktadır. Fakat zavallı milletin sırtına kambur üstüne kambur vurmaya hiç kimsenin hakkı yok

tur. Beynelmillel Yahudi maliyesinin soygunları na ve sabatojlarına, 3-5 soyguncunun vurgunlarına göz yumulamaz. Ama gitmek isteyen gider, yerini bir başka alır. Fakat bugünkü gayri millî ve dışa bağlı ekonomik düzende bu türlü geçici tedbirlerle tehlikeler bertaraf edilemez.

Son devalüasyonun dış tesirler olmaksızın yapıldığı Maliye Bakanı tarafından açıklanmıştır. Ancak 3-4 senedenberi Türk parasının değerinin düşürülmesi teklif ve tavsiyeleri yapılmaktadır. 1967 Mayıs'ında AİD Teşkilâtından H.B. Chenery 1967 Temmuzunda İMF (Milletlerarası Para Fonu) Teşkilâtından E. Sturc devalüasyon ve tek kur sistemini tavsiye etmişlerdi. 1969'da da Ortak Pazar ve OECD (Avrupa İktisadi İşbirliği Teşkilâtı) yöneticileri Türkiye için aynı tedbirleri göstermişlerdir.

Türkiye'den şu kadar alacaklı ve manfaati olan Avrupa'nın Amerika'nın ve Yahudi bankerlerin hakim bulunduğu teşkilâtların ne derece ve nasıl baskılarının bulunduğu bilinmemektedir. Ancak bilinen bir şey varsa, bu türlü iktisadi baskılar yukarıdaki teşkilâtların zorlamaları ve görünmeyen tazyikleri olmadan yapılamaz.

DÜNYADA HAKİM

1900 ve sonrasında İngiltere hakim ekonomi mevkiindeydi. Dış piyasalardan sermaye ve kredi bulmak isteyenler ihtiyaçlarını %46 Londra piyasasından karşıyorlardı. I. Dünya Harbi sonlarında ise Londra'nın karşısına New-York çıktı. Böylece Londra ve New-York dünya maliyesinin ve bankacılığının merkezi olmuşlardı. Dolar ve Sterlin ikilisi ve onlara hakim olan Beynelmillel Yahudi Maliyesi Dünya borsa ve bankalarını hakimiyeti altına almıştı. II Dünya Harbinden sonra DOLAR tek kıymet ölçüsü oldu. Dünya maliyesinin kalbi New-York, New-York'un kalbi ise Wall Street idi. Street Amerikan Yahudi bankerlerinin ve onlara tabi olan milyarderlerin merkezidir. Altın ve para babalarının dünyayı soyan gizli Yahudi maliyesinin ocağıdır.

Beynelmillel Yahudilik altın ve dolar avcılığı ile II. Dünya Harbini müteakip bütün millî paraları, bankaları ve millî ekonomileri kendine tabi hale getirmeye çalışmış, milletlerin servet ve zenginliklerini para ve borsa oyunları ile soymuştur. Bunun için en adi ve iğrenç usullere başvurulmuştur.

BİR MİSAL

A.B.D. II Dünya Harbine girdiği zaman Başkan Roosevelt'in 72 müşarivirinden 52'si yahudi idi.

Hazine müsteşarı da aBnker Morgantaw idi. Amerika'daki mali buhran esnasında Morgantaw Roosevelt'i yüksek fiatla 100 milyon Onz gümüş satın alınmasına ikna etmiştir. Bununla ken di bankaları büyük kazançlar temin edecekti. Ancak bu gümüş alımı neticesinde 500 milyon Cinli ve 350 milyon Hintli ümitsiz bir iktisadi iflasa sürüklendiler. O tarihlerde Çin ve Hindistan'da madeni paralar için kullanılabilecek yegâne şey gümüştü. Fakat Amerika böyle bir geniş mübayaaya girişince gümüş fiatları alabildiğine yükseldi. Çin ve Hint paralarının değeri düştü.

Roosevelt'in gümüş mübayaasından sonra Çin kendi mallarını eskisinden ancak üçte bir daha ucuz fiatla ihrac edebiliyordu. Bunun neticesinde Çin Milleti eskisine nazaran daha büyük bir se

— Devalüasyon bir sabotajdır. İlk başta üreticiye bir miktar bol para sağlıyor gözüküyorsa da gerçekte milletin iliklerine kadar sömürülmesini sağlamaktan başka bir vazifesi olmayacaktır. Resim de Maliye Bakanı Mesut Erez Görülüyor.

falete düştü. İşte tam o sıralarda bir çok büyük Çin eyaletleri komünist lideri Moe-Ce-Tung sarlarına geçmeye başladı.

bulunan Morgan aBnkaları isminde ve Dünya Yahudi Maliyesinin önemli şimalarından biridir.)

Beynelmillel Yahudi Maliyesi, bu ve buna benzer usullerle bütün dünyayı zincirleme bankalar (falz) ve borsalar (altın ve dolar) vasıtasıyla soymuştur. Mali oyunlarla altın ve dolar tepesinde dünya hakimiyetine doğru yürümüşür. Bugün de bu gizli oyunlar devam etmektedir.

DE GAULLE'Ü DEVİREN KUVVET

II. Dünya Harbinden sonra milletlerarası para sisteminde bir dolar kütüğü baş göstermişti. Bunun üzerine 1961 de A.B.D. İngiltere, B.A. manya, Fransa, Hollanda, Belçika, İsviçre arasında bir «altın birliği» kuruldu. Gayesi Doların altın değerini sarsan olaylarda, bu ülkeler arasında işbirliği temin etmektir. 1967 de Fransa bu birlikten ayrıldı. Daha sonra da bu birlik feshedilmişti.

«1965 den itibaren Fransız Devlet Başkanı De Gaulle, doların hakim para statüsüne son vermek lüzumunu ileri sürmüştü. Altın kambiyo rejimine Doarın milletlerarası kıymet ölçüsü ve ödeme vasıtası olarak kullanılmasını di (Devamı 14. Sahifede)

Orta - Doğu Üniversitesi ve kötü gidişi

Geçtiğimiz haftalarda Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nin giriş imtihanları vardı. Ancak imtihanların meşruiyetini ortadan kaldıran vakıalar oldu ve imtihanlar iptal edilerek Eylül ayına bırakıldı.

Orta Doğu'ya giriş imtihanlarının soruları, daha evvelden, komünist militanların ellerine teslim edildi. Bu işte bazı profesörlerin de aracılık yaptıkları gazetelerde haber olarak çıktı. Ayrıca Rektör Vekili olay için tahkikat açıldığını ve soruları çalma hadisesinin vuzuha kavuşturulacağını söyledi. Ancak Rektör Vekilinin bu beyanı şu gerçeği saklayamaz. Komünist El-Fetih teşkilatının ODTÜ'ünde adetâ bir subesi gibi çalışan komünist militanların hamisi olması, acaba kendisini temize çıkaracak mı?

İşin buraya kadar olan tarafı gerçektir ifade etmektedir ve efkar-ı umumîyeve intikal etmiştir. Bizim üzerinde duracağımız asıl mesele ODTÜ'ündeki hırsızlıktan da ötede adice islenen ihanetlerdir.

Bilindiği gibi ODTÜ'si beynelmîlî yahudi sermayesinin finanse ettiği Amerikan kapitalizminin telkini ve yardımıyla faaliyet göstermektedir. Acıldığından bu yana bir çok hadiseler sahne olan bu okul, gavr-i millî kültürlerin tedrisiyle beraber garilla faaliyetlerinin de öğretildiği bir merkez durumuna getirildi.

Son günlerde askerî plânları havi haritaların bu okulda yetiştirilen komünist militanlar ve bunlara yardım eden bazı millet düşmanı profesörler tarafından alınması ve belki de Moskova'ya satılması uyuşturucu kafa kâğıtları birer ikaz çivisi olmalıdır.

Bir asır önce Devletimizi parçalamak için Müslüman-Türk çocuklarının mektebi olarak inşa edilen Robert Koleji gibi bir ihanet yuvasından farkının olmadığını bilinmelidir. Bugün, Komünist El-Fetih Teşkilatında çalışanların bir çoğunun bu okuldan olduğu bir gerçektir. Orada garilla kursu gören komünistler, Türkiye'de yapacakları ihanetlerle vatani parçalamak emelindedirler. Divarbakır'da yapılan sabotaj hareketleri bugün hâlâ millet evlatlarının titizlikle üzerinde durduğu bir hadisedir. Dün aynı hadiseler, Amerikan misyonerlerinin vatani bölme için açtığı Robert Koleji'nde yetisen hainler tarafından tertipleniyordu. Balkanları bizden koparan havdutların tohumları bugün ODTÜ'sinden yetiserek Doğu Anadolu'yu koparmak sevdasında oldukları.

Beynelmîlî hristiyanlık Anadolu'yu hristiyanlaştırmak için misyoner ocaklarında teşkilatlanmaktadır. Yahudilik ise, Nil'den Fırat'a parolasını gerçekleştirmek için Üniversiteleri özellikle Orta Doğu TÜ'sini komünist garilla üsleri olarak kullanmak istemektedir. Zira komünizm, beynelmîlî yahudiliğin bir harp âletidir. Buradan yetişen Komünistler vasıtasıyla Doğu Anadolu'yu Türkiye'den ayırmak ve kendisi için bir tampon bölge kurmak emelin dedir. Bugün Doğu Anadolu'nun Türkiye'den ayrılmasını Rusya'nın yanında Yahudi Malivesiyle iktidara gelmiş Amerikan ve İngiltere politikacıları da istemektedir. Yani Doğu Anadolu'nun bizim elimizden alınması hususunda Rusya, Amerika ve İngiltere müstereken istemektedirler.

Divarbakır hadiselerinden itibaren askeri haritaların çalınmasına kadar seri halinde devam eden ihanetlerin ağırlık mer-

— Orta — Doğu Teknik Üniversitesinde, üniversitenin bir karargahı haline gelmesine göz yuman, ilim zihniyetinden uzak olduğunu bu hareketleriyle gösteren İSMET İNÖNÜ'nün oğlu ERDAL İNÖNÜ.

— Resimde Orta — Doğu Teknik Üniversitesi profesörlerinden Adnan Şaplaçoğlu bilindiği gibi O.D.T. Üniversitesinde sol faaliyeti açıklayan, İnönü'nün tavizlerini veren konuşmaları ile tanınır.

kezini bu okulda yetiştirilen komünistler teşkil etmektedir. Acaba bu neyin ifadesidir? Acaba sayın Rektör Vekili hırsızlık olayı yanında bütün bu ihanetleri efkârı umumiye önünde açıklayabilir mi?

Bütün bu olanlardan sonra, bazı profesörlerin geç de olsa gayr-i millî sistemin verdiği afyon uykusundan uyanmaları sevindiricidir. Oniki senedir aynı okulda ve zife gören Prof. Şaplaçoğlu diyor ki: «Üniversitelerimize gayr-i millî ideolojiler sokuluyor» Bu doğrudur. Ancak bu itirafa biz şunu ilâve edelim ki, bugün Türkiye Üniversiteleri gayr-i millî kültürlerin tarlası olarak işlenmektedir. ODTÜ'si bu tarlalar içerisinde hususi çiftlik manzarası arz etmektedir. Millet ideolojisinin, kültürümüzün ve ahlakımızın katledildiği bir çiftlik.

Yalnız sayın Şaplaçoğlu'na da bir hususu hatırlatmamıza müsaade edilsin. Kurulduğu günden beri aynı okulda öğretim üyesi yapan, talebe yetiştiren, bölüm başkanlığına getirilen bir insan olarak acaba neden şimdiye kadar millî bir faaliyetin içine girmedir? Acaba neden okuldan ayrılmak durumuna karşı karşıya gelince ifsaatlarda bulunduğa daha evvelde komünistlerin faaliyetlerine susmakla da olsa göz yumdu? Bütün mazeretlere rağmen bunlar affedilmeyecek hususlardır. Aynı durum rektör seçimi meselesinde Mustafa Parlar'ın başına gelince o da «Artık konu bir eğitim konusundan çıkmış, millî emniyetimiz

(Devamı 14. Sayıfede)

Gericilik Kimlerin Sloganıdır?

Geçtiğimiz haftalarda mücadeleçiler, Kırklareli'nde Yeniden Millî Mücadele mecmuasını satarken dizginleri vurguncu ve menfaatçi yahudinin elinde olan bir sürü komünist saldırmış ve bir takım hadiseler olmuştu. Polis hadiseye el koyunca, olay adliyeye intikal etmişti. İki taraf da birbirlerinden ayrı ayrı davacı olmuştu. Tecavüzlerinin hesabının sorulacağını ve saldırgan olduklarının meydana çıkacağını anlayan komünistler, her zaman ve her yerde dünya komünistlerinin yaptığı gibi can kurtaran simitlerine yapıştılar. O da yalan ve iftira idi.

İşte komünistler bu yoldan hareket ederek bir yandan mücadeleçilere «Gericiler» derken diğer taraftan Mustafa Kemal'e «komünist dediler» yalan ve iftirasını yamamaya çalıştılar. Fakat bu ihanetler netice vermedi. Mahkeme, da va hakkında takipsizlik kararı verdi. Fakat hemen şunu belirtelim ki komünistlerin ihanetlerinden adil mahkemeler önünde teker teker hesap sorulacaktır. İhanetler cezasız bırakılmayacaktır.

Geçen sayımızda komünistlerin Atatürkçülük ve Kemalizm sloganlarını niçin kullandıklarını açıklamıştık. Bu sayımızda da gericilik sloganının gerçek mahiyetini taktik edeceğiz.

Millet düşmanlarına göre, Türkiye'de her millî kumildanış emperyalizmi yıkmak tehlikesi taşıdığından, itham edilmeli ve gözden düşürülmalıdır. Milletlerin ve milletimizin düşmanları bu itham işinde iğrenç bir kelime bulmuşlardır GERİCİLİK.

Şimdi bizzat komünistlerin kimlere gerici dediklerini görelim.

«Tanrı fikrinin en iyi niyetlerle ve en saf bir şekilde müdafaa edilmesi veya haklı çıkarılması bile gericiliğin hakkı gösterilmesi demektir.» Lenin, Eserler cilt: 35, shf: 93.

Görülüyor ki, komünistlere göre gerici demek Allah inancına sahip olmak demektir.

«Din özü itibarıyla, ilim alehtarı ve sömürücü mahiyetli dolayısıyla komünizmle uzlaşmaz. Din, daima geridir, onun yöneticisi ve temsilcileri ne olursa olsun.» İlim ve din, Moskova Sayı: 4, Nisan 1961.

«Marksizm bütün modern dinlere ve kiliselerine bütün din teşkilatlarına Burjuva reaksiyonunu sömürmeyi ve işçi sınıfını uyusturmaya savunmak üzere kullandığı birer organ nazariye bakar. «Lenin, Eserler. cilt: 15, shf: 371-372

Yukarıda verilen vesikalar, komünizmin kurucağının, bütün dinler ve bu arada mübarek dinimiz hakkında düşüncelerini belirtmektedir. Uğrunda milyonlarca şehidin kanlarının aktığı, hayatımızın gayesi ve bize zafer, şeref, saadet getiren dinimiz hakkında millet düşmanlarının telakkileri bunlardır. Komünistlere göre din geridir, dindar mürtecidir.

Komünistlerin böyle düşünceleri kendi hesaplarına normaldir. Zira Komünizm; dinsiz hiçbir ahlâk ve imani otorite kabul etmeyen hayatlarının gayesi sadece midelerini doldurmak ve sekslerini tatmin etmek olan zavallıların ve dejenere olmuş cemiyetlerin ölüm çukurudur.

Gerçek emperyalizmin bir iç harp sloganı ve kardeş kardeşe kırdırmak aleti olan gericilik parolasının tetkikine devam edelim:

Komünist dünyasının sayılı şeflerinden Mao gericilik meselesinde neler demektir?

«Fakat bir kimse... Sosyalist devlet kurulduktan sonra da Rusya ile ittifaka muhalefet ederse veya partimiz kurulduktan sonra da bizimle işbirliğine muhalefet ederse... o takdirde o, yaşadığı zamanlardan habersiz bir gericiye başka bir şey değildir.» Mao, Yeni Demokrasi. Shf: 47, İstanbul, 1967.

Türkiye'deki komünistler kimin ağzıyla konuşuyorlar?...

ORTAK PAZAR

Ortak Pazar Halimiz Ne

kellefiyeti yüklemektedir. Bu demektir ki, Türkiye ancak Ortak Pazar'ın müsaadesi nispetinde müslüman milletler ve kalkınan üçüncü dünya milletleriyle alış verişte bulunabilecektir. Bu devletler ve milletlerle olan münasebeterinde ki gümrük politikasını ve ticaret rejimini diğer ortaklar tayin edecektir. Bu şartlarla yeni sanayi kollarımız için en geniş pazar yerlerine ve başlarındaki ajanlara, hainlere ve gafillere rağmen ezilen müslüman milletlere yakınlaşma imkânılaşacaktır.

Görülüyor ki şeytani Yahudi zekâsının ve sömürgeci Avrupalının tüccar kafasının mahsûlü olan Ortak Pazar anlaşması bizi kayıtsız ve şartsız Avrupa'ya tabi hale getirmektedir.

Avrupalı Devletler Ortak Pazar anlaşmasıyla bir vampirin veya cinsi sapığın küçük bir çocuğa hediyeler verip sonra da ırzına tasallut etmesi gibi, bazı vaadlerde bulunmuşlar ve topyekûn Türkiye ekonomisinin sonunu hazırlamışlardır. Ortak Pazar oyununun ve plânlarının Türkiye için getireceği neticeler fevkalade büyük tehlikeler olacaktır.

ORTAK PAZAR'A GİRERKEN TÜRKİYE EKONOMİSİ

Türkiye bugünkü haliyle iktisadi yönden bir pazar ve yarı sömürge durumundadır. İktisadi bünyesi zaten büyük nispette dışa bağlı olup, bu bağılılık gün geçtikçe artmaktadır.

Türkiye, sanayisini kuramamış bir tarım memleketidir. Memleket kalkınmasını ve millî ekonominin güçlenmesini temin edecek bir ağır sanayi ve istihsal ekonomisi kurulmamıştır.

Bunun tabii neticesi olarak memleketimiz sanayisini kurmuş milletlerin, sinai mamullerinin sergilendiği bir pazardır. Temel sanayisini kuramamış milletler, sanayileşmiş milletlerin pazarı olmaya mahkûmdur. Rekabet etme imkânlarının yokluğu, Türkiye'yi pazar olmanın da ötesinde bir sömürgeleşme tehlikesiyle karşı karşıya getirmiştir.

Bir tarım memleketi olmamıza rağmen birçok tarım ürünleri dahi millet ihtiyaçlarını karşılayamaz hale gelmiştir. Tarım ülkesi olan ve nüfusunun %78'i tarımla uğraşan Türkiye bugün tohumluk buğdayını Amerika, Kanada ve Rusya'dan temin eder hale getirilmiştir. Geçen sene içerisinde 850 bin tonu aşkın buğday ithal edilmiş olması ziraatimizin ne halde olduğunu gösterir. Türkiye'de gayri millî politikaların neticesinde milletin geçim sahası olan ziraat, devletin himayesinden ve yardımından mahrum edilerek bugünkü durum meydana gelmiştir.

Şu günkü haliyle millî gelirin büyük bir kısmı dışarıya kaçırılmakta, millî ekonomi üzerinde gayri millî ekonomik güçlerin tesirleri %60-70 bulunmaktadır. Bu durum millî sermayenin sanayinin ve ekonominin gelişmesini, kuvvetlenmesini ve serpilmesini boğmaktadır.

Türkiye'de istihsal ve istihlak milletin hayat müdafaası prensibine göre değil, Beynelmîlî Yahudi maliyesinin, Avrupa sermayesinin menfaatlerine göre ayarlanmaktadır. Umumi görünüşü itibarıyla bütün ekonomimiz lüks, israf, adaletsizlik ve istismar prensiplerine göre çalışmaktadır. Bundan da vurguncu, karaborsacı, aracı Yahudi, Rum, Ermeni patronlar ve yerli ortakları kazanmaktadır. Yabancı sermaye mülhase seleri %40-50 varan büyük kazançlar temin etmekte ve bu kazançlar da her sene büyük nispette dışarıya transfer edilmektedir. Yabancı sermaye yatırımlarıyla kurulan sinai tesislerin fahîş kârları, dış ticaretten doğan büyük gelirler, gayri müslim vatandaşların ellerinde toplanmaktadır. Bunlar da istihsalı arttıracak sahalara değil, istihlak alanlarına yatarak israf edilmektedir.

Türkiye bugün zaten Yahudi sermayesinin ve Avrupa sanayisinin pazarı haline gelmiş bulunmaktadır. Ancak 1963 Eylülünde yapılan Ortak Pazar anlaşması buna resmiyet kazandırmış ve Türk ekonomisinin dışarıya olan bağımlılığını kuvvetlendirmiştir. Böylece Türk ekonomisi iktisadi esaretin icine yuvarlanmıştır.

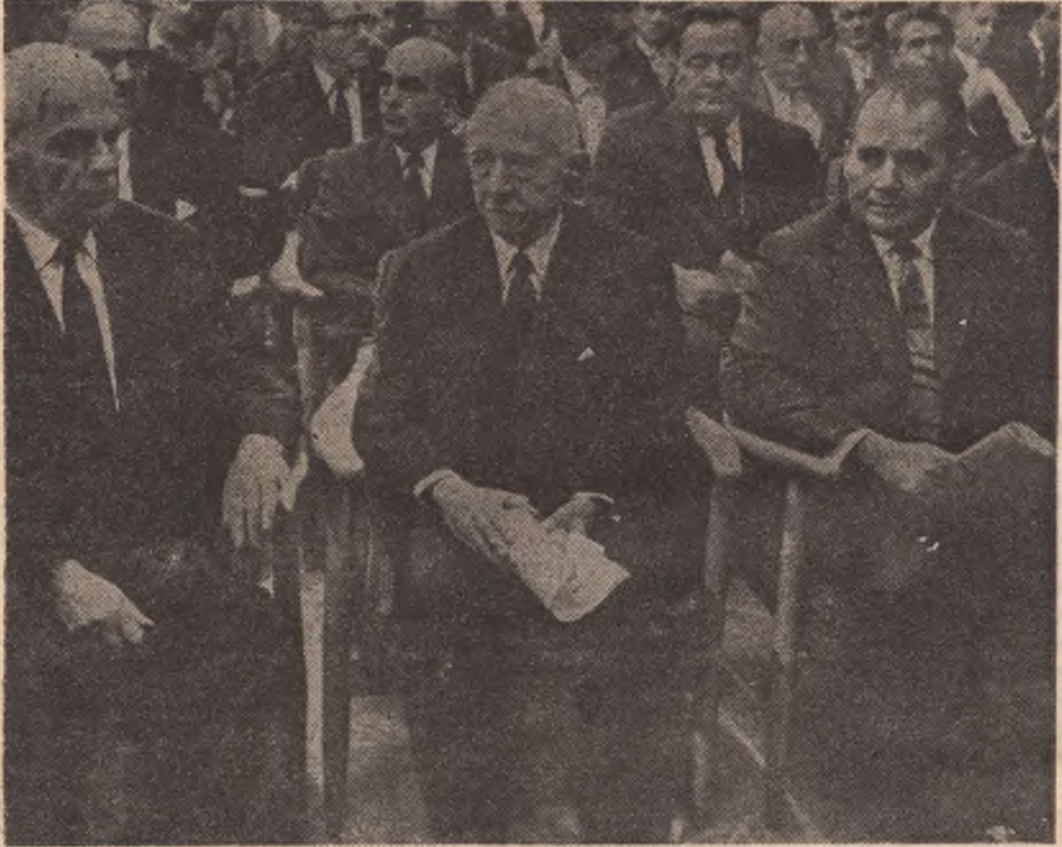
BÖYLE ORTAKLIK OLUR MU?

Şimdi düşünelim; Türkiye bu anlaşma ile doğrudan doğruya güya müşterek ticari mev-

zularda pazarlığa oturtulmuştur. Avrupalı devletlerle yapılan bu pazarlıktan millî menfaatlerimiz istikâmetinde istifadeler umulmuştur! İktisadi bünyelerinin tabii neticesi olarak sömürgeci olan Avrupa devletleriyle Türkiye'nin ortaklığa oturtulması ve bunun da memleketin kalkınmasının, sanayileşmesinin, Avrupalılaşmasının bir işareti sayılması kadar budalalık olamaz herhalde.

Yukarıdaki Türkiye ekonomisinin umumi manzarası yanında aşağıdaki gerçekleri özetliyecek olursak, Ortak Pazara Türkiye'nin hangi şartlarla girdiği açıklik kazanacaktır.

● Türkiye devlet bütçesi her sene açık vermektedir. Genel bütçe açığı 1969 yılında 1.887.700.000 liradır. Devlet gelirleriyle giderleri arasındaki bu açık her sene daha önceki senelere nazaran büyük nisbette artmaktadır.

— Şimdi Ortak Pazar'a karşı olduğu nu belirten İsmet İnönü, 1963 yılında Fuat Sirmen, Sırrı Atalayla beraber imza töreninde görülüyor. Sendikalar kanununda da CHP aynı ikiye yüz lüğünü göstermişti. Milleti kandırdıklarını zannedenlere, milletin cevabı her zaman acı olmuştur.

● Türkiye dış ticareti de ithalatın ihracatı aşması sebebiyle açık vermektedir. 1969 yılında yaklaşık olarak durum şöyledir:

İthalat: 8.012.000.000 TL.

İhracat: 5.368.000.000 TL.

Dış ticaret açığı: 2.644.000.000 TL.

Bu fark da her sene artmaktadır. Ve millî ekonomiyi kuvvetli ekonomilere tabi hale getirmektedir. Buna paralel olarak yabancı ekonominin Türkiye ekonomisi üzerindeki hakimiyet ve baskıları gelişmektedir.

● Dış ticaret açıklarını memleket imkânlarıyla kapatmak; lüks israf, soygun ve istismar volarını tukayarak, millî sanayii ve ziraatî devlet himayesinde geliştirerek denkleştirme yerine, dışarıdan yüksek faizlerle borç temin etme yoluna gidilmiştir. Böylece devlet dışarıya girilmesine kadar borçlanmış ve milletimiz beynelmîlî sermaye her sene milyarlarca liralık faiz ve borç öde-

mek külfeti altına sokulmuştur. Bu durumda milletimizin iktisadi ve siyasi istiklâlini büyük nis-

Maliye Bakanlığının 26/12/1968 tarihli açıklamasına göre devlet borçlarının toplamı 51 milyar lirayı bulmuştur. Bu miktar gittikçe %15-20 nispetinde artmaktadır.

Bu suretle Milletimiz Beynelmîlî Yahudi Maliyesine ve Hristiyan Avrupa sermayesine taiz adı altında haraç ödeyen köle haline getirilmektedir. Son günlerde Dünya Bankası'nın faiz hadlerinin hududunu %25 kadar arttırdığı nazarı itibare alınacak olursa, bu yükün daha da ağırlaşacağı, Türkiye'yi içinden çıkılmaz krizlere sürükleyeceği anlaşılar.

Mesela Türkiye'nin 1970 de ödemesi gereken miktarlar şöyledir:

Ödenmesi gereken borç faizleri 350.000.000 TL.
Borçdan ödenmesi gereken kısım: 1260.000.000 TL.

Türk parasıyla ödenecek borç ve faizleri: 260.000.000 TL.
TOPLAM: 1.870.000.000 TL.

(Kaynak: İktisadi Rapor. Ticaret, Sanayi Odaları ve Ticaret Borsaları Birliği 1970)

Türkiye her sene bu miktara yakın borç ve faizlerini ödemek mecburiyetinde kalmaktadır. En iğrenç bir soygun vasıtası olan faizle, Beynelmîlî Maliye milletimizi ve ezilen mazlum milletleri soymaktadır.

● İç ticarette ise gün geçtikçe iktisadi bir kriz büyümektedir. İflaslar, protestolar birbirini takip etmektedir.

1969 yılında:

Tasfiyeye uğrayan şirketler: 875

Ticareti terkeden firmalar: 4980

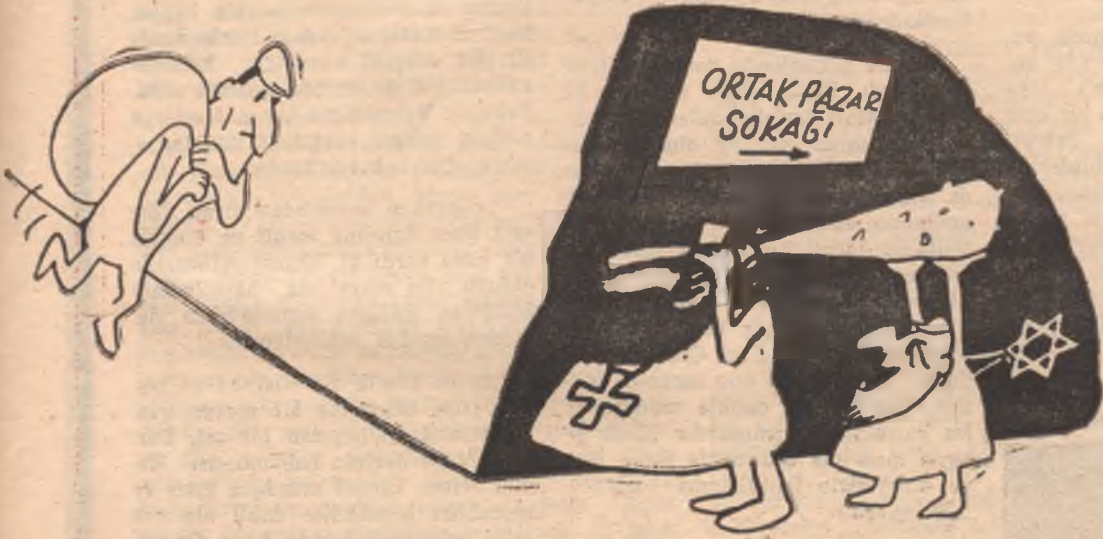
Protestoya uğrayan senetler 628.411 dir. Ve bunların tutarı iki milyara yaklaşmaktadır. İflas eden ve senelik protestoya uğrayıp bir müddet

PAZAR OYUNU

Pazarda Ne Olacak?

4

sonra iflas çukuruna yuvarlanacak müessese ve şahısların arasında Yahudi, Rum, Ermeni patronları ve ecnebi şirketleri bulmak mümkün de gildir. Bu şunu göstermektedir ki, iş piyasada Türk tüccarın, millî sermayenin hâkimiyeti gün geçtikçe silinmekte ve gayri millî sermayenin te sirleri artmaktadır.

● Türkiye'de 14/2/1969 tarihli gazetelerin yaz dığına, İş ve İşçi Bulma Kurumu'nun açıkladığına göre 1.5 milyona yakın işsiz bulunmaktadır. Memleketinde çalışma imkânı bulamayan binlerce işçi ve köylü anavatanını, baba ocağını terk edip Avrupa'nın yolunu tutmaktadır. Devletin himayesinden mahrum olarak, kâr ihtirasından gözleri dönmüş Avrupalının fabrikalarında yahut yüzlerce metre derinliklerdeki maden ocaklarında hayatını tüklemektedir. Sadece 1969 senesinde değişik Avrupa memleketlerine gönderilen işçi miktarı 104.404'dür.

İşte Ortak Pazarı girerken Türk ekonomisinin korkunç ve dehşet verici manzarı budur. Bu rakamlar müreffeh Türkiye türkülerini tektip etmektedir. Siyasi iktidarlar, Türkiye'yi iktisadi krizlere ve yok oluşa sürükleyenler ne kadar ef-sanevi rakamların, kalkınma hikâyelerinin ve Ortak Pazar ihanetlerinin arkasına girerlerse girsinler, bu yıkılışın mesuliyetini taşımaktadırlar. Onları tarihin ve millet vicdanının nezdindeki bu mesuliyetten hiç bir kudret kurtaramayacaktır.

ORTAK PAZAR VE MİLLÎ SANAYİMİZ

Ortak Pazar Anlaşmasına ve Türkiye'deki Ortak Pazar tellâlarına göre, zirai mahsullerimizin ihracını çoğaltmak, sanayi mizi rekabete ve ihracata hazırlamak, tek nik seviyesini yükseltmek imkânlarının doğacağı söylenebilir.

Önce gümrük indirimleri dolayısıyla Türk sanayinin karşılaşacağı durumu gözden geçirelim:

Herşeyden önce Türkiye ile Ortak Pazar Devletlerinin iktisadi bünyelerindeki farklılık, müş-terek iktisadi menfaatlerde birleşmelerine imkân vermeyecek mahiyettedir. Ortak Pazar Devletleri sanayileşmiş memleketlerdir; Türkiye ise bir tarım memleketidir.

Ortak Pazar ülkelerinin faal nüfuslarının %43'ü sanayide, %16'sı tarımda çalışmaktadır. Türkiye'de ise, bu nisbet sanayide %10, tarım da ise %78'dir.

Bu durum iktisadi ve ticarî münasebetlerde

hem pazarlık imkânlarının farklı, hem de iktisadi menfaatlerinin ayrı olduğunu göstermektedir.

Ortak Pazar devletleriyle bugünkü iktisadi şartlar içinde bulunan Türkiye'nin millî menfaatlerine uygun bir pazarlıkta bulunması imkânsızdır. Yeni gelişme halindeki yerli sanayimizin de dev Avrupa firmalarına karşı rekabet imkânı yoktur.

İthalât tahdidlerinin ve gümrük duvarlarının kaldırılması, körpe Türk sanayiini Avrupa'nın geliştirmiş sanayi karşısında öldürücü bir rekabete itecek ve kısa zamanda tasfiyesine sebep olacaktır.

İktisad ilminin en basit prensibi ve milletler arası ticaretin bir kaldesi olarak güçlü ekonomiler, zayıf ve güçsüz ekonomileri mahkûm hale getirirler, kendi ekonomik güçlerine bağlı hale koyarlar. Devletin koruyuculuğundan, gümrük ve kotaların himayesinden mahrum millî sanayinin mutlak âkibeti budur.

Türk sanayiinin 22 yıllık geçiş dönemi içinde güçleneceği ve tedricen bu rekabete muhatab edileceği iddialar, gerçeklere uymamaktadır. Zira anlaşma metninde; bu 22 yıllık dönem içinde sanayimizin bütün dalları için koruma tedbirleri kabul edilmemiştir. Koruma tedbirlerine mazhar

olan sanayi mallarımız yok denecek kadar azdır. Ve dışarıdan ithal edilecek, dolayısıyla gümrük indirimlerinden istifade edilecek malların %10'u kadardır. Bunların dışındaki bütün sanayi mallarımız, Avrupa sanayiinin rekabetine açıktır. Bu şartlar altında Türkiye, son 40-50 sene içinde te-şekkül etmiş ve yeni yeni gelişme imkânlarına kavuşmuş bulunan bütün millî sanayimizi kaybetmek tehlikesiyle karşı karşıya bulunmaktadır.

Sanayi bünyemiz kısaca gözden geçirilecek olursa, şu vaziyet müşahade edilir:

Türkiye'de demir-çelik, kimya, makine, elektrik, tekstil sanayi dallarında ve diğer bazı sahelerde sınırlı kırdanmalar vardır. Bu sanayi müesseselerinin sermayeleri küçüktür. İlân, reklam imkânlarının mahdud olması ve sermayelerinin zayıflığı rekabet imkânsızlığını ortaya koymaktadır.

Ham madde teminin de güçlük çekilmektedir. Bazı ham maddeler de karaborsadan temin edilmektedir. Birçok yatırım talepleri için devlet döviz tahsis edememektedir. Kapasiteleri düşüktür, sanayimizde rantabilite (kârlılık), prodüktivite (verimlilik) nisbetleri düşüktür. Kısacası Türkiye'nin millî sanayi daha emekleme devresindedir.

Bu şartlar içinde bulunan millî sanayimiz, Avrupa sanayiinin ve bütün teknik imkânlardan istifade eden firmalarının rekabetiyle karşı karşıya getirilmiştir. Bu henüz yeni emeklemeye başlamış bir çocuğun, usta bir güreşçiyle karşı karşıya getirilip sonra da küçük çocuğun güreş kabiliyetlerinin artırılacağını iddia etmek kadar gülünçtür.

Bugün bizim topladığımız borç ve yardımlar da dahil senelik döviz gelirlerimiz kadar sermayeyi, Ortak Pazar Devletlerinin bir veya birkaç firması yalnız bir sanayi koluna yatırabiliyor.

«Ortak Sermayeli Avrupa Firmaları» yaratma yolunda AET ilk adımı attı. «Avrupa Şirketi» ismi; çeşitli üye devletlerde bulunan şirketlerin sınırlar ötesindeki şirketlerle birleştirilmesi ya da ortak bir şirket kurmaları sonunda doğacak şirketlere verilecektir. Ortak asgarî sermaye 500.000 Dolar (yaklaşık olarak 7.5 milyon lira) olması şart koşulmuştur. «20 Temmuz 1970 Reklam Gazetesi».

Şimdi sormak lazım Ortak Pazar yaygaracılarına: Ortak sermayeli Avrupa firmalarıyla değil sınırlı müesseseleri, devlet müesseselerinin bile rekabet imkânı olmayacaktır. Durum meydan-dadır.

Burala Ortak Pazar'daki müstakbel rakibimizle, Türkiye'de sanayi odalarına bağlı ilk 100 büyük firmadan teşkilatını yıllık ciroları (satış tutarları) itibarıyla mukayese edelim:

Bir tarafta milyarlar, diğer tarafta milyonlar. İşte Ortak Pazar'ın getireceği rekabet bunlar arasında olacaktır. (Devamı Gelecek Sayıda)

PETROL

Royal Dutch Shell (Hollanda-İngiltere)
Petro - Fina (Belçika)
GIDA SANAYİİ

Unilever (Hollanda-İngiltere)
Lesieur Cotellet (Fransız)
TEKSTİL SANAYİİ

Agache Willot (Fransız)
Freundenberg (Alman)
İNŞAAT ve ÇİMENTO

Neue Heimat (Alman)
Générale d'Entreprises (Fransız)

Türkiye sanayi odalarına bağlı büyük firmalardan bazıları (1968 yılı ciroları)

Ereğli Demir Çelik
Tariş Pamuk Tarım Satış Koop. Birliği
Türkiye Şişe Cam Fab. A.Ş.
Sümerbank Yünlü Sanayi Müesseseleri
Toroşlar Ticaret T.A.Ş.
Ülker Limdet Şirketi
Söke Çimento Sanayi T.A.Ş.

80.190.000.000 TL.
11.858.000.000 TL.

49.650.000.000 TL.
2.629.000.000 TL.

2.430.000.000 TL.
2.135.000.000 TL.

3.833.000.000 TL.
1.950.000.000 TL.

869.689.000 TL.
431.408.000 TL.
293.097.000 TL.
87.484.000 TL.
64.181.000 TL.
55.108.000 TL.
39.237.000 TL.

(Kaynak: Sanayi Odası Bülteni 1979)

Lozan'ı Tekrar Gözden Geçirelim

LOZAN HAKKINDA SON SÖZÜMÜZ

Buraya kadar yazılanlardan anlaşılmıştır ki, Lozan Andlaşması, etrafında ne kadar efsaneler uydurulursa uydurulsun, ne kadar tenkidüstü bir mahiyet verilerek Lozan'ı inşa edenler de Promete misilli kahraman olarak takdim edilirse edilsin, bu millete çok şeyler kazandırmış değildir.

Politik yönlerden taşıdığı zaafı yanıyla bünyesinde taşıdığı ideolojik illetler ve milli ideallerden yediği büyük tavizler, Lozan hakkında yeni bir değerlendirmeye ihtiyaç hissettirmektedir.

Milli menfaatler gözönüne alınarak yapılacak bu yeni değerlendirme, daha evvel yazılanların yanı sıra aşağıda yazılacak hususlara da şamil olacaktır.

Bir milletin en tabii yaşama hakkını gasbetmek ve onu imha etmek için girişilen zalimane teşebbüs neticesinde Anadolu harabeye çevrilmiştir. Her taraf yakılıp yıkılmış yüz binlerce insan evsiz ve yurtsuz bırakılmıştı. Milyonlarca millet evladı en yakınlarını kaybetmekten mütevellit acı kayıplara دچار olmuştu.

Milletin bunca kayıplarının telafisi için alınması icab eden harp tazminatı, Lozan'da müstakbel Yunan dostluğu (!) namına hibe edilmiştir. Milyarlarca lira bu yetim hakkı mirasyedi Türk heyeti tarafından Yunan sürülerine peşkes çekilmiştir. Kıbrıs'da akan Müslüman Türk kanının millet vicdanındaki ve tarih huzurundaki mesullerini Lozan'ı okuyunca şimdi daha iyi anlıyoruz.

Tazminat ve tamirat meselesinde millete oynanan bu oyun, milletin geleceği için her an tehlikeler tevhit etmeye müsait diğer meselelerde de kendini göstermiştir. Meselâ bu gün milletimiz için bariz bir tehlike olarak beliren vatan bölme faaliyetlerinin merkezi ve Doğu Anadolu'yu bizden koparma gayretlerinin hareket üssü Musul'un kaybedilişi görülebilir. Petrol ve diğer varilleri zenginlikleri bir yana, siyasi bütünlüğümüz bakımından arzettiği önem, Musul'un memleket sınırları içinde olmasını gerektirmekteydi. Fakat olmadı. Bu nazik meselenin halli için İngilizin insafına terkedildi. Türk Heyeti bir Avrupalının gözetiminde basireti bile gösteremedi.

Eğer Kürd meselesinin Türkiye'nin başına daha ne tehlikeler çıkacağı ve İngiltere'nin nasıl zahmetlerle girerek ve süratle o bölgede bir millî Kürd varlığını organize ederek memleketin iç politika bakımından hassas olan bir sınır noktasında birinci derecede bir propaganda neticesi olarak hatıra gelmiş olsa idi Musul'dan o kadar kolay vazgeçilmezdi. «N. Von Bischoff, Ankara, 155 Ulus Basımevi 1936»

Kerkük'de işlenen cinayetlerin hesabını da Lozan'ı inşa edenler taşımaktadır. Kerkük Türklerine karşı girişilen hunharlıklar tarihi temellemini Lozan'ın boşluklarında bulmaktadır.

Batı Trakya'nın Yunanlılara teslimi, Oniki Ada'nın İtalyanlara hibe edilmesi İstanbul'un her köşesine

tuzak kurmuş yabancı okullara ve misyoner yuvalarına faaliyet serbestisinin tanınması, milli kültüre karşı açtıkları amansız savaşa milletlerarası bir garanti verilmesi, Lozan Andlaşmasıyla neleri kaybettiğimizi ortaya koymaktadır. Bütün bunlar ortada iken Lozanda ne kazandık?

LOZANCILARI HAKLI ÇIKARMA GAYRETLERİ

Lozan'da kaybettiklerimizin yanında kazandıklarımızın devrede kullak kabilinden oluşu, Lozan'ı inşa edenleri mesnedsiz ve yersiz bir izah gayretine sevk etmiştir. Bu gayret-keşlere ve haksız şöhrat sahiplerine göre «Lozan, Sevr Andlaşmasını parçalayan ve siyasi istiklâlimizi temin eden bir andlaşmadır.» Sevr'de ne türlü mükellefiyetler altına girdiğimiz nazarı itibara alınınca Lozan'ın nasıl bir muvaffakiyet olduğu anlaşılır» demektedirler.

Bu türlü bir izah boşunadır. Çünkü Sevr'deki siyasi pozisyonu-

Lozan'ın altına atılan imzanın meşhûr ismet İNONU.

muz ile Lozan'daki durumumuz bir birinden farklıdır.

Sevr'de harbi kaybetmiş, mağlûp bir devlet ve millet durumunda bulunuyoruz. İleri sürülen teklifler de mağlûp bir devlete dikte ettirilmek istenen tekliflerdir. Mağlûp bir devletin ileri sürülen şartlara rıza göstermesi normal mantık icabıdır. Fakat millet buna da rıza göstermemiştir.

Halbuki Lozan'da istiklâlini bileginin hakkıyla korumasını bilen ve bu meydana yapılan iğrenç tecavüzleri kırarak harbi zaferle bitiren bir millet olarak bulunuyoruz. Bu iki durum nazarı itibare alınınca Lozan'ı Sevr'le mukayese durumunda bulunanların ne basit bir mantık içerisinde bulundukları anlaşılmış olur.

İstiklâlimizi temin ettiği yolundaki iddialara gelince, bu hususdaki iddialarda temelsizdir. Çünkü, harbi kazanıp gücümüzü ve istiklâlimizi koruma hususundaki hassasiyetimizi bütün dünyaya gösterdikten sonra, bizi tanımayacak bir devlet düşünülemezdi. Nitekim düşmanlarımızın psikolojik durumu da istiklâlimizi tanıma yönünde idi. Lord Curzon bu hususta şöyle demektedir: «Lozan'da Türkiye hâkimiyeti hususunda pek ziyade hassas görünüyordu. Esasen biz de Türk hâkimiyetine tecavüz kasdinde değildik...»

Onlar istiklâlimizi nasıl olsa tanıyacaktı. Fakat diğer mevzularda koparacakları tavizler onlar için mühimdi. Tanımasalar ne olurdu? Tanımasalar değişen bir durum olmazdı. Zira bir millet hiç bir zaman bir andlaşma neticesinde doğmamıştır. Milletler tarihi vakialardır. Bir millet veya devleti tanıma, devletin varlık şartından değildir. Meselâ Kızıl Çin bugün Birleşmiş Milletlere alınmamaktadır. Ama Kızıl Çin diye bir devlet vardır. Dün onu tanımak istemeyenler bugün, onunla münasebetler kurmaya başlamışlardır. Kaldı ki barış masasına oturmakla zaten bizi ve dolayısıyla istiklâlimizi zımnen tanımışlardır.

Lozan'ın bir kıymet olup olmadığı gösterecek Sevr'le yapılan bir mukayese değil, Millî Misak'ı ne derece gerçekleştirip gerçekleştirmediği, Millî Meclis'in kararlarını ne nispette yerine getirdiğidir.

Mesele bu yönüyle ele alınınca Lozancıların bütün iplikleri pazara çıkmış olur. Haddizatında Millî Misakda ifade edilen haklar bile asgari haklardı. Buna rağmen Lozan'da bu asgari haklar bile garanti altına alınmamıştır.

a — Millî Misakda, iktisadî inkişafımızın temin edilmesi, istiklâle ve tam serbestliğe sahip olmamız ön görüldüğü halde, iktisadî bir serbestliğe sahip olmadık. İktisadî gelişmemizi engelleyici kapitalist sistem memleketimizde iktisadî yapımızın esasını teşkil etti. Bu meseleye geçen yazıda temas etmiştik.

b — Millî Misakda azınlıklara haklar tanınması müteakibliyet şartına bağlandı. Halde Lozan'da bu da tahakkuk etmemiştir. Meselâ Türkiye'de muhtar bir Patrikhane ve buna bağlı bir Ruhban Okulu vardır. Halbuki Batı Trakya'da ne muhtar bir dinî müessesesi, ne de din adamları yetiştiren bir okul vardır.

c — Millî Misakda Boğazların her türlü ihlâlden uzak kalması kararlaştırıldığı halde Lozan'da bu husus garantiye bağlanmamış, menfaatlerimizi ne derece koruduğu meşhuk bulunan Montrö Andlaşmasına bırakılmıştır.

d — Batum ve Batı Trakya'nın millî hudutlar dışında bırakılması da Misak'ı Millî'nin çiğnendiğini ortaya koymaktadır.

LOZAN KONFERANSINDA YAHUDİLİĞİN ROLÜ

Lozan Konferansında açık pazarlıklarda faal bir rol oynamamakla

beraber, gizli diplomaside her şeyi plânlayan, kördüğüm olmuş meseleleri en kısa zamanda çözümleyen Beynelmîl Yahudiliğin oynadığı oyunları Lozan'ı inşa edenler millete açıklamak mecburiyetindedirler.

Tanzimattan sonra Rumlara tanınan geniş imkânlar, Lozan'dan sonra Yahudilere tanınmıştır. «Lozan'dan sonra Türkiye azınlıkları ile Tanzimat Türkiye'si azınlıkları arasında bir kıyaslama yapıldığı zaman şöyle bir durum belirir: Tanzimatın çeşitli hürriyetlerle şımarttığı azınlık tipi Rum'dur. Lozan'da ise, Türkiye'de yalnız yahudi için hürriyet vardır. — Masonluk Saltanatına Paydos. Shf. 44. İstanbul 1968 —

Yahudilik bu geniş hürriyeti Lozan'da oynadığı faal rol neticesinde elde etmiştir. Lozan Konferansında nazım kuvvet olarak yahudilik önemli vazifeler ifa etmiş, İnönü ile Lord Curzon'un görüşmelerini bir haham başı olan Hayim Naum temin etmiştir. En müşkül konuların hallinde yahudiliğin ne derece müessir olduğunu ve Yahudiliğin Lozan konferansındaki rolünü aşağıdaki ifadeler açıkça ortaya koymaktadır.

«Lozan'ın imzasından yirmi dört saat önce öylesine menfi ve ümitsiz bir hava vardı ki, birinci safhasında olduğu gibi murahhas heyetlerini birbirine «Allaha ısmarladık!» de meden ayrılışı bekliyordu.

İşte bu sırada dış hüviyeti ve taşıdığı isim, böylesine bir mevzu için de mantığı yadırgatan bir zat, Türkiye Musevilerinin hahambaşısı Hayim Naum Efendi meydana çıktı ve murahhas heyetimize dahil olmanın şekli selahiyetli içinde Lord Curzon ile son bir konuşma yaptı ve her şey değişti: Lord Curzon murahhas heyetinin kabul etmesine imkân olmayan taleplerinden vazgeçmişti: Muahede imzalandı...» — Tarih Konuşu yor. Cilt 7 shf. 3286—

Bütün bunlar senelerden beri milletten saklanan gerçeklerdir ve her halükârda bilinmeye muhtaçtır. **NETİCE**

Lozan Andlaşması bünyesinde taşıdığı politik ve ideolojik illetler ve beraberinde getirdiği yeni mükellefiyetlerle Türk zaferinin bir bedeli olamamıştır. Ne kadar tenkid üstü, essiz bir zafer olarak takdim edilmeye çalışılırsa çalışılsın yapılan bu methiyeler bir efsaneden öteye geçemeyecektir. Çünkü:

1 — Lozan millî Misakın hudutları mevzuunda yaptığı yemini gerçekleştirilememiştir.

2 — Lozan vatani harabeye çevren müstevli düşmana sebepsiz bir atifette bulunmuş ve tazminat almamıştır.

3 — Patrikhaneyi yurdumurd bırakmıştır.

4 — Lozan, bir devletin temel varlığı olan «Millî topluluğu» parçalamış. Yeni Türk Devletinin Osmanlı İmparatorluğunun varisi olduğu tarihi hakikatini unutmus, milyonlarca Türk'ü kendi kaderine terketmiştir.

Neticeleri itibarıyla bu olan bir andlaşma, değişen dünya şartları ve kuvvet muvazenesi içinde o günün şartlarının zorladığı açıklar kapatılmamıştır. Bir milletin hayatı ve inkişafı, millî idealleri hiç bir zaman bir andlaşma ile kısıtlanamaz. Almanlar nasıl Versay Antlaşmasını parçalamışsa biz de, bizi bağlayan bu zincirlerden kendimizi sıyırmaya mecburuz. Lozan tekrar gözden geçirilmelidir...

SON

Asıl Suçlular Yakalanmamıştır

16 Haziran Komünist İhtilal denemesi yahut Anayasanın ifadesiyle «ayaklanma» hareketi, cemiyetimizde millî ızdırapların nasıl istismar edildiğini ortaya koymaktadır. Bu istismar ortamında çile çeken insanlar, bir an evvel bu kaos dan kurtulabilmek için ilerisini düşünmek lüzumunu bile hissetmeksizin fevri hareketlere, bu kuk dışı, millet aleyhtarı teşebbüslere girişmektedir.

Sistemi temelinden zırlayıcı, rejimi yıkmaya matuf bu hareketlerde asıl suçu kimdir? Hareketi plânlayan ve sahneye koyan kimlerdir? 16 Haziran ayaklanmasının mes'ulleri polisin yakaladığı, tahrik edilmiş bir kaç işçi midir? Bu hâdiselerde DİSK ve TİP'in rolü nedir?

Bu suallere verilecek cevap, sıkı yönetim sebebiyle şimdilik yeraltına sızan köstebeklerin, sıkı yönetim kalktıktan sonraki tedhiş ve terör hareketleri bakımından hayati bir ehemmiyet arz etmektedir. Çünkü sıkı yönetim millî ve ictimaî problemlerimizin hallinde esaslı bir formül değil, geçici bir tedbirdir. Dişi ağrıyan bir adamın dişçiye gidinceye kadar aspirin atması gibi, kısa vadeli ağrı dindirici bir yoldur. 17 Eylül'den sonra durumun ne olacağı şüphelidir. Ve millet arasında şimdiden bunun huzursuzluğu başlamıştır. Sıkı yönetim istisnaî bir idare şekli olduğuna göre yeni 16 Haziranların gelmemesi için ne gibi tedbirler alınmıştır. Mesuller işi polemik mevzuu yapmaktan kendilerini sıyrarak dikkatlerini bu noktaya teksif etmelidir. Eğer gerekli hassasiyet gösterilmezse durum, 16 Hazirandakinden daha da feci olacaktır. Bu sefer dört ölü yüzlerce yaralı değil, yüzlerce ölü, binlerce yaralı yüzücü bir blânço ile karşılaşılacaktır. Perşembenin nasıl olacağı Çarşambadan bellidir. Komünizmin metodunu iyi bilenler için doğması muhtemel, hatta katli olayları şimdiden kestirmek kehanet olmasa gerektir. Sıkı yönetim kalktıktan sonra doğacak hâdiseler, alınan tedbirlerin yetersizliği karşısında mevzii hâdiseler olmayıp bir Petrograd ayaklanması, bir 1917 F. kim çalkantısı niteliği arzedecektir.

TOPLU OLAYLARDA POLİS METODLARI

Türkiye'de birkaç seneden beri cereyan eden ve neticede bir veya birden fazla kişinin öldüğü yaralandığı kitlevi hâdiselerde polis ve dolayısıyla memleketin asayişinden sorumlu siyasî iktidarlar, gerçek suçluları teşvikci ve tahrikçileri bulup adalete teslim edeceği yerde, son derece kolay ve basit yolları tercih etmişlerdir. Hatta polisin bu durumu âdet haline getirdiği de söylenebilir. Aşağıda vereceğimiz misaller bu durumu teyid etmektedir..

Toplu olaylarda polisin ve iktidarların siyasî baskılardan kendini kurtarabilmek için tercih ettiği birinci yol suçlu imâl etmektir. Sipariş edilen tipe uygun bir suçlu bulmak, onu teşhir etmek ve böylece «biz gerekeni yaptık, suçlular yakalanmış ve adalete teslim edilmiştir. Bundan bu tarafa iş bağımsız mahkemelere kalmıştır» diyerek paçayı kurtarmaktır. Hâdiseler geçirililerek zamanın akışına bırakılmakta, en aktüel meseleler bir müddet sonra kitlelerin zihinlerinden silinip gitmektedir. Demirel'in ve onun baletmez arı misilli Dahiliye Vekilinin sık sık yapıştığı bu can kurtaran simidi pek çok insanın zindanlarda bigünah yere çile doldurmasına sebep olmuştur.

Meselâ Yıldız Hâdiselerinde durum böyle olmuştur. Sipariş edilen tipe uygun bir suçlu imâl edilmiş, kaba kuvveti, terörü kendine metod edenler hâlâ yeni tertipler peşinde koşarken, mücadelede kanuniliği ve demokratik usulleri metod kabul eden Yavuz Aslan Argun 10 aya yakın bir zamandan beri, hem de hiç mahkeme huzuruna çıkarılmadan zindan-zindan dolaştırılarak yeni hâdiseler arasında unutturulmaya terk edilmiştir. Böylece Dahiliye Vekili bu simide yapıp yaparak Parlamentodaki kelle ekseriyetine dayanıp

dır. Suçun işlenmesi her türlü imkân ve vasıta durumu ört bas ettiği kanaatindedir. Fakat millî vicdanlarda verilen kararlar için müruru zaman yoktur.

Keza Işık Mühendislik hâdiselerinde de durum anlatılardan farklı değildir. Hâdiselerin umumî efkârda getirdiği reaksiyon karşısında alele acele Kâzım Korkmaz ve Abdülkadir Akpınar ve bir arkadaşı yakalanmış, tertipçiler ise mahkemece giyabî tevkif kararı çıkarıldığı halde beş ay kaçma imkânı bularak icabında «delilleri kurtarma» fırsatını elde etmişlerdir.

Siyasî iktidarların prestijlerini kurtarma pa hasına sık sık baş vurulan birinci yol budur.

İkinci yol ise çok daha kolaydır: Bir toplu harekette eğer bir takım tahrip, yaralama ve şiddet hareketleri meydana gelmişse hemen, ilk anda zevahiri kurtarmak için bir kaç kişiyi araba atıp götürmektir. Yakalananın tesadüfen orada bulunması veya geçerken uğraması önemli değildir. Bir çok masum fert olayların baş ter tipçisi olarak teşhir edilir. Polis suçluları yakaladığı kanaatindedir. Asıl failler, bu işler için yetiştirilmiş, tecrübeli ajitprop'lar oldukları için olayların içinden sıyrılmasını bilmişlerdir.

Meselâ Altıncı FILONUN Türkiye'ye gelmesi münasebetiyle Teknik Üniversitede doğan hâdiseler bu ikinci tip kaytarmanın bir örneğidir. Ve dat Demircioğlu adlı bir TİP'linin öldürülmesiyle neticelenen bu hâdisede asıl suçlular polise hakaret eden Rafael'ler, Simon'lar, Hasan Yalçın ve Harun Karadenizler yakalanmamış, arka plânda bulunan eyyameci solcular ile, hâdiselerin tamamen dışında, yatağında uyuyan 13 sağcı talebe don gömlek adliye sevk edilmiştir.

Elan Türkiye'de cari olan usuller bunlardır.

16 HAZİRAN HÂDİSELERİNDE DURUM

16 Haziran hâdiselerinde daha çok yukarıda anlatılan ikinci tipe uygun bir yol takip edilmiştir. Örfî İdarenin gerekçesi olan isyan ve ayaklanma'yı tertip eden DİSK ve TİP'tir. Binaenaleyh ilk plânda maskeli teşekküllerin yöneticilerinin yakalanması ve takibata maruz bırakılması lâzımdır. Hâdiselere iştirak eden diğerleri ka nın nazarında elbetteki suçlu değildir. Fakat bunlar kışkırtılmış, kandırılmış insanlardır. Hukukî tabiriyle tavsif etmek icab ederse kandırılmış işçiler «Asli maddî faildir.» DİSK ve TİP yöneticileri ise «Azmettiren» durumundadır. Ka nın nazarında bu ikisi arasında fark yoktur.

Sıkıyönetim mahkemelerinin seyrinden öyle anlaşılıyor ki, asıl suçlular paçayı kurtarmışlar

yı temin eden, megafonları bulan, bildirileri basan, pankartları hazırlayan, silâh ve copları temin eden DİSK yöneticileri elini kolunu sallaya rak gezmektedir. Kendilerine bu imkân verildiği için dışarıda devamlı sıkı yönetim aleyhinde bildiriler dağıtılmakta, fabrikalarda ferdi propaganda ile sıkı yönetim sonrası tertipleri hazırlanmaktadır.. Aşağıdaki bir bildiriden aldığımız paragraf sözlerimizi te'yid etmektedir.

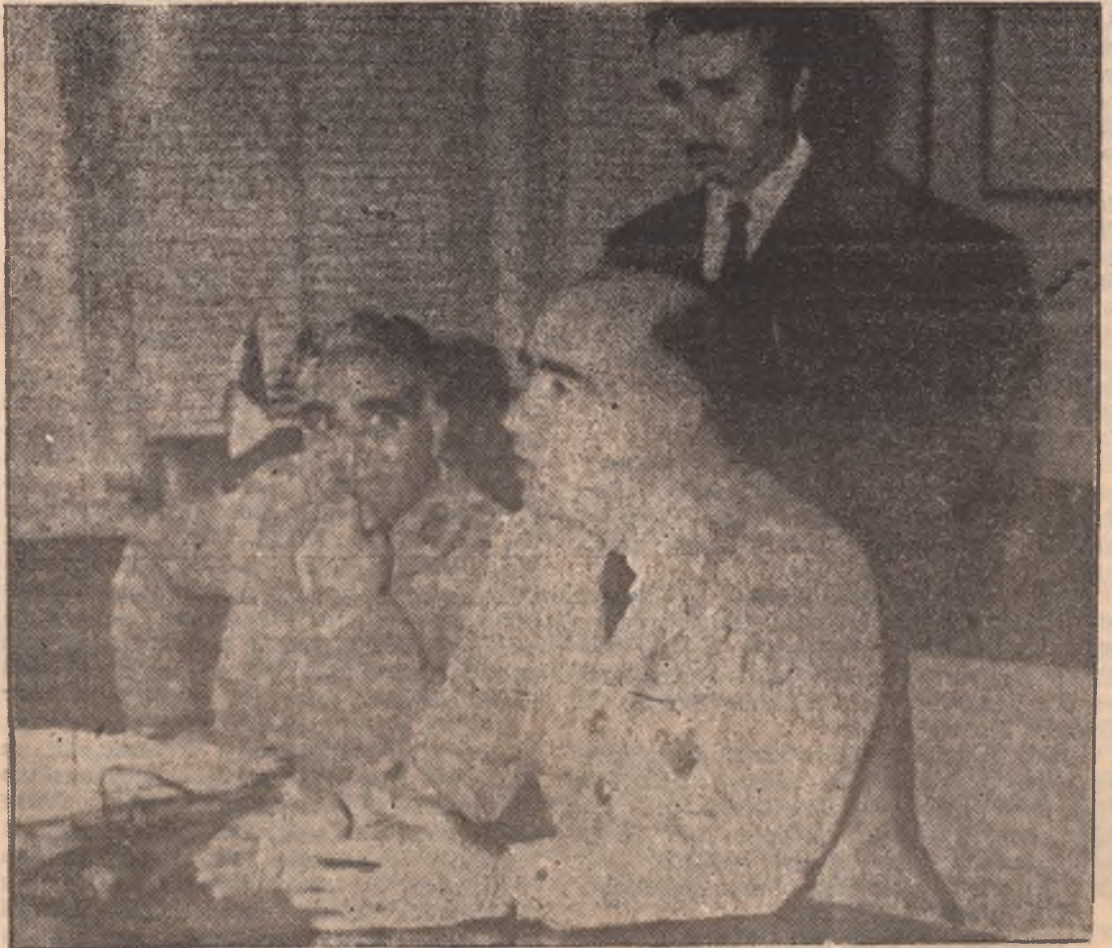
«Sıkı yönetim mahkemeleri açıkça Anayasa dışı yargılama usullerine girmiş, sahte düzmece polis dosyalarına dayanarak görev yapmaktadır. Sizleri sıkı yönetim mahkemelerini izlemeye açıkça yapılan Anayasa dışı yargılamayı izleyerek bu kanunsuzluğu mahkûm etmeye davet ediyoruz.»

ÖLEN DÖRT KİŞİNİN KATİLİ KİMDİR?

Sıkı yönetim mahkemelerinde cereyan eden duruşmalarda sanıklar büyük ekseriyetle 171 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanununa muhalefetten yargılanmaktadır. DİSK ve TİP'in tertibine kurban giden üç işçi ve bir polis memurunun durumu aydınlığa kavuşmaya muhtaçtır. Eğer ölen bu dört kişinin katili elan yargılananlar değilse kimlerdir? Eğer muhakeme edilen sanıklarsa toplantı ve gösteri yürüyüşleri kanununa muhalefetten değil de onunla birlikte Ceza Kanununun adam öldürme veya (Sonu ölümle neticelenen kavgaya iştirakten) muhakemele ri gerekmez miydi? Duruşmaları dikkatle takip edenlerin üzerinde önemle durdukları meseleler den biri budur.

Zihinlerde tereddüt uyandıran bir husus da şudur: Sıkıyönetimin ne zaman ilân edileceği Anayasanın 124. Maddesinde gösterilmiştir. Bunlardan biri de ayaklanmadır. Madem ki 16 Haziran olayları sebebiyle ilân edilen Sıkıyönetim ayaklanma gerekçesine dayanıyor, o halde yakalanan suçlular neden mevzuatımızdaki bu tavsife göre muhakeme edilmemektedir? Eğer mesele sadece Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanununa muhalefet ise yani ayaklanma niteliği taşımıyorsa o takdirde Anayasaca mucip sebebi ortadan kalamamaktadır. Sıkı Yönetim Savcısının 14 Ağustos 1970 tarihli gazetelerde çıkan ifadesine göre 16 Haziran olayları basit bir gösteri yürüyüşü değildir. Sayın savcı ifadesinde «Askerin üzerinden silâhını almak üzere çıkan bir olay daha görülmüştür. Öyle bir gösteri yürüyüşü ki, buna Anayasanın tanıdığı haklar dahilindeki bir yürüyüş»

(Devamı 14. Sayıfede)

— Komünist yayın yapan bizim radyo ve yerli komünistlerin, sıkı yönetimin ilân edilisinin yersiz olduğu yolunda sarfettiği sözler karşısında, Bir basın toplantısı yaparak iftiralara cevaplandıran FİKRET GÖKNAR.

KOMÜNİST İHTİLÂL TEKNİĞİ

KOMÜNİSTLERİN MADDECI DİALEKTİKLERİ

Komünistlerin daha önce belirttiğimiz maddeci inanışları, heyecanlı, ümid verici bir stratan kurmak için yetmiyordu. Maddenin ve hayatın maddeci izahı, komünizmin zaruri olarak geleceği hakkında kesin bir inanç vermiyordu. Ancak Hegel'den alınan dialektik düşünüş metodu tarihin kendiliğinden akışını ve bu yalan arkasına saklanmağa muhtaç beynelmillel yahudiliğin gayelerini ve ihanetlerini gizleyebilirdi. Ayrıca bu düşünüş mevcut realiteye değil, doğacak dünyaya, yani ileriye (!) sınırsız bir bağlılık heyecanı ve iman verebiliyor. İhtilâlin kaçınılmaz olduğu inancını yerleştiriyor. Komünist toplumun kuruluşunun tarihin zarureti ve aklın icabı olduğuna inanıyor. Maddecilik gibi kokmuş bir vehmi, ancak dialektik düşünüş tarzı şeytani bir hareketliliğe ve sun'î bir heyecana sokabilirdi. Bu düşünüş tarzı komünistlerin hareketlerini manâlandırır bir metadur. Bu metod iyice bilinmediği takdirde, komünistlerin ihanetlerini durdurmak mümkün olmaz.

DİALEKTİK NEDİR?

Dialektik Marx'ın Hegel'den aldığı bir düşünüş metodudur. Ancak Hegel'in sistemi materyalist değildi. Marx Hegel sisteminden dialektik almış ve materyalist imanının hizmetine koymuştur. Ve bundan da maddeci dialektik doğmuştur. Maddeci dialektik şu esaslara dayanır.

a) Gerçek olan şey, değişmedir. Yani oluşur.

b) Değişme (ilerleme) bizzat varlığın bünyesindeki fesattan doğar.

OLUŞ

Dialektik maddeci düşünüş şeklini bütün tesleri bu iki temel teze dayandırılabilir. Birinci tez yani «gerçek olan sadece değişmedir» tezi ilk çağlardan beri ifade edilen bir düşünüşdür. Kâinatın bastan başa değişme, hareket veya ilerlemeden ibaret olduğu görüşü sadece materyalizme has bir düşünüş değildir. Bu tesbitten cenabı Allah'ın her an yeni bir yaradışta olduğu gereğine bile gitmek mümkündür. Ancak komünistler, yıkıcı ve ihtilâlcî zihniyetlerine uygun olarak var olanın, yıkılmağa mahkum bulunduğunu göstermek gayesiyle bu tezden hareket ediyorlar.

Komünistler değişmeye tekâmül demezler, ilerleme derler. Böylece mevcutta şimdi var olup ilerde yok olacak realiteye değil, istikbalde doğacak realiteye, yani ileriye inanırlar. Ve ilerlelik vaftaşını kendilerini layık görürler.

Dikkatle bakılırsa, değişimin ilerleme olduğu gibi, komünizminde insanlığın en üst yaşayış şekli olacağı, kanaati sadece bir hipotездir. İnançtır. Ve dialektik bu zavallı inanca bir izah tarzı bulmaktan ibarettir.

DEĞİŞME NASIL OLUR?

b) Bu ilerleme vakıası nasıl doğar? Komünistlere göre kâinat ve toplumda meydana gelen değişiklikleri, harici bir müdahaleye lüzum olmaksızın bizzat varlığın fesatlı bünyesi, meydana getirir.

Her varlık safhasının, birbirine zıt oluşların bir neticesi olduğuna inanırlar. İnsan, hayat ve ölüm oluşlarının bir neticesidir. Yaşayan varlık bir süre sonra ölecektir. Öyleyse insan hayat ve ölüm, canlılık ve cansızlık oluşları arasında cereyan eden bir oluştur.

Gerçekte canlı varlıktan cansız varlığa geçiş ve hayat, ancak maddenin dışından maddeye ve rilen kuvvet sayesinde izah edilebilir. Canlı varlığın yaşama seyrini tayin eden ne ölüm, ne de hayat tezadıdır. Ölüm ve hayat varlığını dilediği gibi takdir ve idare eden Allah'ın kudretidir.

TOPLUMUN İLERİLEYİŞİ

Toplumlarında kendi fesatlı bünyelerinin taşıdığı ilerledikleri tesli, gerçeğin tahrifinden başta manaya gelmez. Bütün tarihin ezenlerle ezilenler arasında bir savaştan ibaret olduğunu ileri sürmek sadece yanlış bir fikir değil, aynı zamanda

6

kasıtlı bir fikir ileri sürmektedir. Bu fikir yanlışdır. Zira toplumun ilerleyişi haklı bir inancı ve üstün idealleri uğruna diğer toplumlarla yapacağı rekabetten ve tabiatın kuvvetlerini kontrol altına alma gayretinden doğar. Bu zavallı iddia; din, ahlâk devlet tarih ve insan hakkında doğru bir tek teze dayanmaz.

TENKİD

Bu komünist iddiası hem yanlış hem de gerçeğin adicesine takrifidir. Zira toplumları belli bir hedefe varmak için sevk ve idare eden kuvvet, asıl itibarıyla o toplumun öncülerindeki zihin kudretidir. Bu da toplumun dışında bir kudrettir. İnsanlar kabile kavim, millet vs. gibi topluluklar halinde yaşamışlardır. Bir topluluğu tutan ve yaşatan ancak idealleridir. Bu ideallerin gücü tükenince o toplulukta yıkılmağa yüz tutar. İdealler ve ideallerin pınarı olan iman ise ya müsbettir, ya da menfi. İşte bu iki temel ayırım, milletler ve insanlar arasındaki mücadeleden temelinde yer alan sebeptir. Ekonomik politik görünüşlü kavgaları kaşıyalım, altında idealerin mücadelesi görülecektir.

İşte Dialektikle maddecilik, milletin millet olma vasfını kavganın toplumun içinden geldiğini iddia ediyor. Bu yıkımın zaruri olduğunu belirtiyor. Ve cemiyeti yıkacak olan kuvvetin işçi sınıfı olduğunu söylüyor. İşçi sınıfının komünist partisi öncülüğünde yapacağı ihtilâlin tabiiliği, kaçınılmazlığı, kendiliğindenliği ve zarurlığı mantık oyunu ile kabul ettiriliyor. Hakikatte ise hiç bir sosyal değişme kendiliğinden meydana gelmez. Ne karbon oksijenle, ne hidrojen oksijenle kendiliğinden birleşmez. Bu ancak belli bir enerjinin dıştan verilmesi ile mümkün olur. Dünyanın hiç bir ihtilâle onu plânlayan bir teşkilât olmadan, ve bu teşkilâtın öncüsü bulunmadan patlamış değildir. Ne Amerikan istiklâl harbi, ne Fransız ihtilâli, ne Rus ve ne de Çin ihtilâli kendiliğinden patlak vermemiştir. Ayrıca son asırların dünya tarihi göstermektedir ki, bir milletin tarihi ile belirlenmiş ideallerine aykırı gelen bir ihtilâl, beynelmillel yahudiliğin plân ve önderliğinde yapılmış bulunmaktadır.

Tarihi ezenler ve ezilenler arasındaki bir harp olarak vasıflandırmak, idealler arasındaki kanlı harp gerçeğini adice tahrif etmektedir. Ve beynelmillel yahudiliğin dünyaya ve milletlere karşı yürüttüğü hainane tecavüzü maskeleyerek ve meşrulasırmaktan ibarettir.

HAREKETİN SAHİBİ KİMDİR?

Rus ihtilâlini ahlaktan kıvranan, sefil ve geri Rus sürüleri mi yaptı, yoksa komünist partisinin kurmaylığını yapan Yahudi sefleri mi yaptı? Sarayları yağma eden, fabrikaları tahrip eden, malları üleşen binlerce müjik, ne dünyadan ne çarlığın manasından, ne de ihtilâlin gayesinden haberdardı. Ama Rus ihtilâlini idare eden Yahudiler, ihtilâle hangi gayeye yürüdüklerini herkesten iyi biliyorlardı. Şimdi kim iddia edebilir ki Rus ihtilâli Rus halkının ihtilâlidir? Bir hareket onu bütün şümülü ile inceleyip, plânlayıp neti celerini alan insana bağlanabilir. Yoksa hareketin gayesi ve mahiyetinden habersiz sürülerin harekete katılması, hareketin manasını değiştirmez. Görülmektedir ki içtimai, siyasi ve iktisadî görüş altında devam eden harp, ideallerin harbidir.

Bugün 1917 Rus ihtilâli dahil olmak üzere, bütün komünist ihtilâllerinin milletleri din, ahlâk ve tarih gibi değerlerinden soyarak sersemle ten beynelmillel Yahudiliğin bir saldırısı olduğu kesin suretle ortaya çıkmıştır. İşte dialektik materyalist anlayışın gözden uzak tutmağa çalıştığı bu gerçektir. Bu sahte, safsatacî, mantık yabucul sabotajına, proleter elbisesi giydirerek zekâ sahiplerinin zihnini uyandırmak maksadından başka bir şeye tanmaz.

TEZAD NEDİR? İNKAR KANUNU (!)

İlerlemenin varlığın bizzat bünyesindeki tezettan doğduğu safsatasını bütün iğrençliği ile

gördükten sonra, şimdi tezaadın ne olduğunu görelim. Varlık yahut oluş, komünistlere göre a) tez b) antitez c) sentez merhalelerinden geçer. Bu iddia halis bir metafiziktir. Bir kızıl inanç hamulesidir.

Nazariyelerine göre, dialektik değişme bu üç safhayı gösterir. Bu sakat düşünüş tarzını özetleyelim. Kendi misallerine göre yumurtayı alalım. Yumurta belli sıcaklıkta, civcivinin çıkması na uygun bir vasat olur. Yumurtadan civcivinin çıkması komünistlere göre, dialektik gelişmeye bir misaldir.

Yumurta tezdır. Civcivin oluşmasını temin eden güçlerle yumurtanın yumurta olarak kalmasını temin eden güçler çelişir. Civcivin çıkması antitezdır. Yani tezin inkârıdır. Civcivin tavuk olması da, inkârın inkârıdır, yani sentezdir.

Tohum tesdir. Tohumdan filizlenen bitki antitezdır, yahut tezin inkârıdır. Bitkiden başak çıkması inkârın inkârıdır, yani sentezdir.

Aynı dialektik saçmalığa, tarihten de misaller verme gayretine düşmüşlerdir. Onlara göre:

1. Derebeylik köleliğin inkârı olmuştur.

2. Kapitalizm derebeyliğin inkârıdır.

3. Sosyalizm kapitalizmin inkârıdır.

Önce var olduğu iddia edilen ilk komünist toplum, yani sınıfsız toplum sınıflı toplum tarafından inkâr ediliyor. Toplumun gelişmesi sınıflı toplumun inkârını yani komünizmin geleceğini gösteriyor.

Gerek tabiat ve gerekse toplum olaylarının ilmi bir izahı, dialektik safsata ile bağdaşmaz.

(Devamı 14. Sahifede)

— Beynelmillel Yahudiliğin himayesi ve para yardımlarıyla gelişen komünizm, Amerika'da da ağırlığını hissettirmeğe başlamıştır. Amerikan Üniversitelerindeki talebe hareketlerinin de başında Yahudi uşakları bulunmaktadır. Yukarıda bizdeki komünistlerin ağabeylerinden biri Berkley Üniversitesi'ndeki talebe hareketlerinden birinde görülüyor.

Alman Milleti Oyuna Getirildi Yeni bir Versay imza ettirildi

Senelerdir plânlanan oyun nihayet sahneye kondu. 13 Ağustos 1970 tarihinde Federal Alman ya'nın kaderini ilgilendiren bir anlaşma imzalandı. Yeni Versay diye anlandırılacak bu anlaşmayı Beynelmillel Yahudiliğin muteber adamı ol duğunu bir çok hadise ile isbat eden Alman Baş bakanı Willy Brandt ile Beynelmillel Yahudiliğin soygun âleti olan komünist dünyasının büyük şı malarından olan Rus Başbakanı Kosigin imzaladı lar. Anlaşma kısaca Alman Milletinin satıldığıının resmi belgesi mânâsını taşımaktadır. Federal Al manya kendisinden zorla koparılıp alınan Doğu Al manya'nın federal bir devlet olduğunu tanıya cak, bundan böyle Doğu Almanya üzerindeki bü tün haklarından vazgececektir. Anlaşmanın mad deleri de bu mahiyette tanzim edilmiştir.

Şu hiç inkâr edilmez bir gerçektir ki bu an laşma Alman milletinin esaretinin, elden çıkan Alman topraklarının peşkeş çekilmesinin resmi ifadesidir. II. Dünya Harbinin neticesinde büyük yahudi siyasilerinin ve onların maaşalarının direk tif ve yardımlarıyla mağlub edilen Alman mil le ti mağlubiyeti kabul etmemiş, kaybettiği toprak lar üzerinde hak iddia etmeye devam etmişti. Bu anlaşma aynı zamanda mağlubiyeti kabulün resmi ifadesidir. Bu anlaşmayla senelerdir Utanç Duvarının arkasında batıdan gelecek hürriyet ışığını bekleyen gözü yaşlı milyonlarca Doğu Al manyalı komünizmin zulmüne göz göre göre ter kedilmiştir. Batı Almanya'nın artık Doğu Alman ya'nın kendinden bölünmüş bir parça olduğunu iddia etmeye hakkı kalmamıştır. Bu toprakları al mak için yeni bir hamle yapamıyacaktır. Görülü yor ki bu anlaşma yeni bir Versay'dan farkındır.

Bilindiği gibi bu anlaşmanın adı Saldırma lık anlaşmasıdır. Bu hadisede göstermektedir ki komünizmin en çok kullandığı «Sulh içinde be raber yaşam» taktiği işlemektedir. Bu gün halo ve ajan devlet başkanları müstesna herkes bilir ki komünistlerin her sulh ve barış tekliflerinin arkasında bir ihanet hançeri saklıdır. Yahudilik Almanya'da son zamanlarda gelişen Alman milli yetçilik hareketini sezmıştır. Kendini toparlayan Alman milletinin kaybettiği Doğu Almanya top raklarını tekrar isteyeceği muhakkaktı. Onun iç in yahudilik soygun âleti olan Rusya vasıtası y la derhal tedbir almış bu anlaşmayı imzalatmış tır. Saldırmazlık paktı maskesiyle Doğu Almanya ya bu suretle sahip olmuştur.

BÖYLE BİR ANLAŞMAYI KİM İMZA EDER?

Milletlerin satıldığı bu tip anlaşmaları hep ajan karakterli veya ajan, veya hainler veya tem sil ettikleri milletlerle alâkalı bulunmayan dev let adamları imzalamışlardır.

Bu anlaşmaya Alman milletini düşünen U tanç duvarlarının böldüğü Doğu Berlin'den ge len iniltiyi, ızdırabı derinden duyan ve hisseden kaybettiği toprakların acısını hisseden bir Almanın imza atması mümkün değildir.

Bu anlaşmayı beynelmillel Yahudiliğin Alman milletinin başına geçirdiği bir Yahudi a janının imzalaması icab ederdi. Öyle oldu. Bu an laşmayı imza eden Alman Başbakanı Willy Brandt ın annesinin Yahudi olduğunda bütün tarafsız kay naklar ittifak etmektedir. Babası ise henüz tes bit edilememiştir. Babası belli olmayan bir ya hudi çocuğunun yahudi düşmanlığı iman haline gelmiş olan Alman Milletine hizmet etmesi onun menfaatine uygun anlaşmayı imzalamasını düşün mek gülünç olur.

Willy Brandt iç politikada da Alman Mil letine ihanete devam etmektedir. Yahudilerin dünya neşir organı Jewish Chronicle'in Almanya muhabiri HANOVER'DEN 20 Mart 1970 tari hinde bu gazeteye şu haberi vermiştir.

«Alman Federal Şansölyesi Willy Brandt Al man Yahudilerinden birinin evinin yanması üze rine verdiği beyanatta kendini ziyarete gelen Ya hudi Murahhas heyetine hitaben şöyle demiştir: «Almanya'daki Yahudileri koruma tedbirlerini almak vazifemdir.» Bu anlaşma yahudiliğin Al manya'daki son zaferlerinden biridir. Filistin'i resmen tanımayı Araplara kabul ettiren, Doğu (Devamı 14. Sahifede)

RUSYA'DA MUHTAR YAHUDİ DEVLETİ

Sovyet Komünist Partisi merkez komitesi tarafından se nede 18 defa yayınlanmakta olan KOMÜNİST adlı gazetenin Haziran sayısında Doğu Asya Halkları adlı Mecmua'nın editö rü, S.S.C.B. şarkiyatçılarından yahudi profesörü Yosef Bra ginsky «Siyonizmin Sınıf Özü» adlı on iki sahifelik bir yazı neşretmiştir.

Yılda 18 defa yayınlanan ve komünist partisinin görüşle rini aksettiren bu derginin dış editörü de keza gene bir ya hudidir. Ve ismi Mr. Levi Sheidin'dir.

Bu makalesinde yahudi profesörü Yosef Braginsky Brobid jan'da (Kızıl Çin ve Rusya sınırı üzerinde muhtar bir yahudi bölgesi) yahudiler için bir self-determinasyon sağlamak sure tiyle Sovyetlerin yahudi problemine bir çare bulduklarını yaz mıştır.

Profesör Braginsky on iki sahifelik yazısına şöyle devam ediyor:

Brobidjan'da muhtar bir yahudi bölgesinin kurulması gerçek manada bir self-determinasyon hakkını mümkün kılmış tır.

42 sene evvel 1928'de «Yahudi millî bölgesi» olarak komü nist partisi tarafından kurulan Brobidjan muhtar yahudi dev letinde on beş bin civarında yahudi bulunmaktadır.

Komünist rejimin kimlere yaradığını ve kimleri koruduğu gayet açık değil mi?

Sovyet Rusya'daki insan kasaplarından Stalin.

Rusya ve Siyonizm

Beynelmillel siyonizm, komünizm gibi rejimlerle kendini gizlemeye çalışmasına rağmen bugün Rusya dahil bütün ko münist ve sosyalist devletlerin hiç birisinde yahudilik mese lesi halledilmiş değildir. Rusya'da ve Doğu Avrupa ülkele rinde halkın yahudilere olan düşmanlıklarından hiç bir şey eksilmemiştir.

Rus Komünist Partisi mecburen siyonizmden bahsetmek te ve Rusya'da siyonizm hakkında eserler neşredilmektedir. Komünistlerin İngilizce ve Fransızca olarak propaganda için çıkardıkları, Les Nouvelles de MOSCOU. «Moskova'dan Yeni Haberler» mecmuasında son zamanlarda neşredilen kitapla rın da üzerinde durulmaktadır. Aynı mecmuanın 25 Temmuz tarihli sayısında çıktığı haberi verilen kitaplardan birisi önem lidir:

«Politizdat Yayınları (Moskova), Siyonizm, Emperyalizm den Zehirleniyor (Le Sionisme, Fleche empoisonnee de l'impe rializme) ünvanlı 320 sayfalık bir derleme kitap neşretti. Bu kitap modern siyonizmin politikasını ve ideolojisini açık lıyor.» Kitap siyonizmin tarihinden ve Ortadoğu'nun içine düştüğü karışıklıklardan bahsediyor.

Ama beynelmillel yahudiliğin şirretliklerine hiç dokun madan.

Bas. Körtezi'nde İngiliz Hakimiyeti

Geçen hafta Muskat ve Umman tip Okulları, öneri kapalı, çalışma a sultan Said bin Teymur'un bir dar be sonucu devrildiği öğrenilmiştir.

Muskat ve Umman sultanı, Arap Yarımadasının en güney ucun da yer alır. Bölgenin toplam nüfusu 750 bin civarındadır ve halk büyük bir ekseriyetle müslümandır. Mus kat ve Umman bir zamanlar Osman lı İmparatorluğunun topraklarına dahildi. İç ve dış millet düşmanları nın ihanetleri sonucudur ki, bu top raklar elimizden çıktı. Muskat ve Umman Sultanlığı 1508'de Portekiz lilerin eline geçti. Hristiyan Porte kizlilerin her türlü baskı ve zulüm leri ile dolu olan 150 seneden son ra buralara mahallî Arap şeyhleri hâkim olmaya başladı. 1730 da Muga duşu, Mombasa, ve Zenzibar Porte kizlerden temizlenmişti.

Ondokzuncu asrın sonlarından itibaren Batılı Hristiyan devletler —başta İngiltere olmak üzere— Muskat ve Umman'a artan bir ilgi göstermeye başladı.

Muskat ve Umman sultanlığı İn gilizler tarafından elde edildi. On dokuzuncu asırdan itibaren Muskat r, bir İngiliz taraftarı olan sultanın hâkimiyetinden kurtarmak için kuv vetli bir hareket başlatıldığına şah it oluyoruz. (1)

Geçen hafta Muskat ve Umman sultanı Said bin Teymur'u, İngiliz költür ve terbiyesi ile yetiştirilmiş oğlu 28 yaşındaki Kabus bin Said bin Teymur, 60 yaşındaki babasını tahttan indirdi. Darbe teşebbüsü sı rasında beş yerinden yaralanan es ki Sultan Said bin Teymur, şimdi Londra'daki bir klinikte yanında iki muhafızı ve İngiliz gözçüleri oldu ğu halde tedavi edilmektedir.

İngiliz Entelijans Servisinin yar dımı ile babasının yerini alan yeni sultan, darbenin yapıldığından beri ilk defa yaptığı basın toplantısında, «Dün karanlıktı. Yarın Allahın iz niyle aydınlık olacak» demiştir.

Said bin Teymur, İngilizlerin dümen suyunda gitmesine rağmen, bölgede sion ve İngiliz menfaatleri nin daha sağlam bir şekilde korun ması için harcandı.

Nitekim genç sultanı bir İngi liz gazetecisine şu beyanatı vermiş tir:

«İngilizlerle olan ilişkiler be nim için son derece önemlidir. İn gilizlerin Muskat ve Umman'dan çekilip çekilmeyeceğini söylemek şimdilik kolay değildir.»

Muskat ve Umman'da bundan altı sene evvel zengin petrol vatakları keşfedilmişti. Sultanlık petrol sayesinde 72 milyon sterlin gelir kazanmasına rağmen, bu parayı hemen hepsi yeniden İngiltere'ye ve dolayısıyla İsrail'e gitmektedir. Altı seneden beri Muskat ve Um man'a milyonlarca sterlin girmesi ne rağmen ne bir okul, ne bir yol ne de hastahane yapılmış değildir. Bu durum Kızıl Çin tarafından bes lenen komünist gerillalar için ara nıp da bulunmayan bir ortam ol muştur.

(1) The Muslim World, Ağustos 7, 1970.

Devalüasyon nedir?

ger milletler hesabına bir haksızlık olarak vasıf landırmıştır. Tekrar altın standardına dönülmesini, diğer bir deyimle, kıymet ölçüsü olarak dolar ve sterlin yerine yalnız sarı madenin kullanılmasını teklif etti.

Dolar ve Sterlin'in imtiyazlı durumuna karşı Fransa'nın açtığı mücadele tesirsiz olmamıştır. Amerika Doları korumak için, falz haddini yükseltmek ve vergi tedbirlerini almak mecburiyetinde kalmıştır. (Para Siyaseti. Prof. Feridun Ergin 1966 İstanbul)

İşte De Gaulle'i iktidardan indiren sebep budur. İndiren kuvvet de dünya Yahudiliği.

1967 Mayıs ve Haziran olaylarında fikriyatını ve plânını Amerikan Yahudisi Prof. Herbert Marcuses ve Fransız Yahudisi Mendes France'in (eski Fransa Başbakanı) hazırladığı talebe hareketleri De Gaulle iktidarını zorlamaya başladı.

Liderliğini Cohen Benedit gibi Yahudi çocuklarının yaptığı bu komünist ve anarşist görünüşlü hareketleri, devamlı ve yaygın işçi grevleri takip etti. Yahudi-Mason kontrolündeki basının neşriyatı ve bol miktarda paranın harcanması hareketlere güç kazandırdı. Fransa'da istihsal durdu. Üretler %13 civarında yükseldi. Ve Fransız ekonomisi kritik bir döneme girdi. Fransa elindeki bütün altınlarını eritmek mecburiyetinde kaldı. Fransız Frangı'nın değeri %10 düşürüldü.

Bütün bunlardan De Gaulle iktidarı Pompidou'ya bıraktı ve politikadan ebediyen uzaklaştı. Altına ve Dolara meydan okumanın cezası buydu. Şimdi Fransa da Yahudi Roçild bankalarının eski memuru Pompidou Başbakandır. Fransa ekonomisi yeni Altın ve Doların hakimiyetine boyun eğmiştir. İşte gizli malienin Fransa'da oynadığı oyun budur.

YAHUDİ MALİYESİNİN POLİTİKASI

Yahudi Maliyesi dünya üzerinde bankalarda faiz, borsalarda fiat dalgalanmaları ve para oyunlarıyla milli zenginlikleri talan etmektedir. Politikasının hedefi, temeli altın olan İktisadi bir dünya hâkimiyeti kurmaktır.

Haham Reichhor'un 1869 senesinde Prag'da Hahambaşı Simeon-Ben-Yhuda'nın mezarı başında, nutkundaki şu ifadeler dikkat çekicidir.

«Altın her zaman mukavemet edilmez bir kudrettir. Hep de öyle kalacaktır. Mühassas elerin kullandığı altın, ona sahip olanlar için en faydalı bir manivela olacak ve ondan mahrum kalanları imrendirecektir. Altınla en müstakim vicdanlar satın alınır. Kıymetlerin bedelleri, bütün mahsullerin rayıçları tesbit olunur. Aktedilecek istikrazlar (borçlar) temin edilmek suretiyle devletlere tahakküm edilir.

Başlıca bankalar, bütün dünya borsaları bütün hükümetlerin kredileri bu gün elimizde bulunuyor.

Piyasada altın yerine kağıt parayı geçirmeğe çalışalım. Altını kasalarımıza çektikten sonra kağıda kıymet verecek de biz olacağımıza göre bütün hayata hakim olacağız demektir.» —General Sami Sabit Karaman. Yahudi Tarihi ve Sion Önderlerinin Protokolleri—

«Hükümet mekanizmasının çarklarını bir motor döndürür. Bu motor olmadıkça çarklar işlemez, hareket etmez. İşte bu motor da altının ta kendisidir. Önderlerimiz (bilginlerimiz) tarafından meydana getirilen siyasi iktisat ilmi, bize

ORTA - DOĞU

(Baştarafı 7. sayfede)

tehlikeye sokan bir istila hareketi haline gelmiştir.» diyerek zoraki bir itirafta bulunmuştu.

Zoraki de olsa bütün bu itiraflar artık ihanet vuvallarının imha edilmelerinin gerektiğini ifade etmektedir. Adı bir hırsızlık olavı karşısında imtihanları intal edenler acaba millete vapılan ihanetlerin merkezi durumunda olan bu okulların intalini imhasını düşünmüyorlar mı? Hic olmassa düşünün bir merci, bir makam yok mu?

Sunu hatırlatalım ki bütün mesul makamların sustuğu, çalışmaz hale geldiği yerde millet konusur. Millet, kendi milli müesseselerini bizzat kendisi kurar. Zaten Milli mücadelenin vazifelerinden biri de budur.

çoktan beri altının şahane itibar ve nüfuzunu öğretmiş bulunmaktadır.

Sermayenin serbest hareket edebilmesi için sanayi ve ticareti inhisarı altına alması icab etmektedir. Gizli bir elin, dünyanın her tarafında gerçekleştirmek üzere bulunduğu mesele de işte budur» —General Sami Sabit Karaman Yahudi Tarihi ve Sion Önderleri Protokolleri. Fasıl 5 Parafat 6-7—

NETİCE

Türkiye'de son meydana gelen devalüasyon hadisesi topyekûn millet ekonomisinin büyük kayıplarına sebep olmuştur. Beynelmillel gizli Yahudi Maliyesinin kasalarına görünmeyen yollar ve vasıtalar milli zenginliklerimiz akmıştır. Yahudi, Rum, Ermeni unsurlar milyonlar kazanmıştır.

İktisadi sıkıntılar ve içtimai rahatsızlıklardan Türkiye'deki Rusya'nın beşinci kolcuları komünistler istifade edeceklerdir. Vergiler ve fiat yük selişleri, sefaletin artması onların ekmeğine yağ sürecektir. Milli ızdıraplar ve bu nisbette komünistlerin istismarı da artacaktır.

Bütün bunların yanında meydana gelen yeni Asırların çilesini ve ızdırabını taşıyan mille timiz daha nice gizli para ve altın oyunları'na soyulacak, ezilecek ve komünizmin kucağına atılıp ebediyen köleleştirilecektir. Çin'de olduğu gibi plân budur. Yahudilik, milli hareket ve milletlerin uyanışı karşısında komünist hareketleri himaye etmektedir. Kapitalizm bataklığında komünizm esaretini hazırlamaya çalışmaktadır.

Fakat bu oyunlar bugün fark edilmeye başlanmıştır. Beynelmillel Yahudiliğin soygun ve iha netlerine karşı milli reaksiyonlar bütün dünyayı sarmıştır. Önümüzdeki asırlar Beynelmillel Yahudiğin hâkimiyetinin yıkılışı ve milletlerin kurtuluş çağı olacaktır.

Bu gayri milli

(Baştarafı 3. Sayfede)

minin temel endişesi ithalat ile ihracat farkını azaltmak, yahut daha çok ihracat yapmak, daha az ithalat yapmak olamaz. Milli ekonominin baş endişesi milli ihtiyaçların mümkün olan nisbette, dahilden karşılanmasıdır. Bir devlet için en kötü hastalık, onun tüccarca idare edilmesidir. Milli ihtiyaçların dahilden değil ticaret yoluyla kazanılan kârın temin ettiği para ile dışardan tatmini son derece muvazenesiz bir bünye meydana getirir.

Hatırlansın ki Lidya Kralı Kresus hutsuz zenginliğini ticaret yoluyla temin etmiştir. Ancak temin edilen altınlar, milli bir ekonomiye tahsis edilmediği için; daha fakir fakat zinde bir milletin darberlerine dayanamadı.

Kaldık ki Türk ekonomisi için ihracatını artırmak ve ithalatını azaltmak, bu tedbirlerle mümkün değildir. Zira Türkiye'nin dışarıya gönderdiği mallar toprak ürünleridir. Bu ürünlerin bedelli hem dış piyasanın fiat dalgalanmalarına tabidir. Hem de bir kısım mallar üzerine 100'er seneye yakın anlaşmalar mevcuttur. Birden alınan malların en azından beşer senelik stokları bulunmaktadır. Bu haliyle fazla mal ihracatı mümkün olmayacaktır. Bu tedbirler halkın belli bir nisbet dahilinde vergilenmesine yol açarken, Avrupa fabrikalarının daha ucuz hammadde aktarmalarından başka bir neticeye varmayacaktır.

Kendimizi aldatmayalım. Ve milli mücadelemizin, milli ekonomiyi kurması çaresinden başka bütün tedbirlerin aldatıcı olduğunu unutmayalım.

Asıl suçlular

rüyüş denilemez. Askere, Subaya taş, sopayla hücum edilen bir olay, normal bir gösteri yürüyüşü kabul edilemez.»

Bizce doğru olan da budur.

Memlekette huzurun temin edilmesi, rejimi yıkmaya ve sistemi temelinden sarsmaya matuf bu türlü tahrik hareketlerinin önlenmesi, tahrikçilerin ve tertipçilerin tecrid edilmesi şartıyla mümkündür. Hâdiselerin baş tertipçisi, Parlâmentu bile «amaç değil, bu türlü komünizan tertipler için bir araç» kabul eden DİSK ve TİP kapalı olmadıkça yeni 16 Haziran olaylarıyla karşılaşmak memleket için rükaddedir.

Kayseri hâdiseleri dolayısıyla neşrettiği bir bildirdiden dolayı Mücadele Birliği'ni kapatırma ve «kanunun suç saydığı fiilleri övdü» diye yöne ticiilerini 6 ay hapse mahkum ettirme gayretkeşliğinde bulunanlar 16 Haziran ayaklanmasını hem de basına demeçler vererek öven, tasvip eden DİSK ve TİP hakkında da aynı hükmü çıkar madıkça, yani DİSK ve TİP'i kapatmadıkça Türkiye'de «hukukî eşitlik» den, «kanunların heğke se eşit uygulandığından» bahsedemezler.

Bizden söylemesi...

Alman

Almanya'yı Fedral Almanya'ya kabul ettiren yahudilik bir ayda çift zaferi kaaznmanın sevin ci içindedir.

Saldırmazlık anlaşmasının münakaşasının yapıldığı şu son günlerde Almanya için için kaynamaktadır. Nazilerin bir devamı olduğu söylenen Neo Naziler ve diğer Alman milliyetçileri derhal harekete geçmişlerdir. Aralarında Bayve rah iki milletvekilinin de bulunduğu milliyetçiler Bonn hakimine müracaat ederek Willy Brandt bu anlaşmayı imzaladığı için «Vatana ihanet» suçundan mahkemeye vermişlerdir.

Durum öyle göstermektedir ki Yahudiliğin Almanları yeniden terbiye işlemleri semere vermemiştir. Almanlar bu anlaşmayı kolay kolay kabullenmeyeceğe benzemektedirler. Senelerdir komünizmin kardeşlerine yaptığı zulmü unutan Almanların bu anlaşmayla bağlanması mümkün olmayacaktır. Önümüzdeki günler Almanya sı büyük hadiselerle gebedir.

KOMÜNİST

(Baştarafı 12. sayfede)

Gerçekte maddeden canlı varlığa geçişin (hayat) canlı varlıktan cansız varlığa dönüş (ölüm) doğumun safhaları inkılâp noktalarıdır. Ve bu noktaları statik veya şekilci bir izahla aydınlatmak mümkün olmaz.

Komünistlerin verdiği misallerdeki gibi değişme yahut inkılâp noktaları her zaman üçten ibaret değildir. Yumurtadan canlıya varasıya kadar canlı varlığın açtığı basamaklar o kadar çoktur ki; tez antitez ve sentezle ifade edilen daireyi sıralanış bulunmaz. Yani inkılâp noktaları di alektığın basit şemasına sığmaz. İkincisi civcivin yumurtadan çıkması için sadece yumurta vasatı hiç bir mana ifade etmez. Civcivin çıkmasına ta zırlık olmak üzere yumurtada meydana gelen değişiklikler, ancak sonsuz şuurlu bir kudretin müdahaleleri ile mümkün olabilir. Şüphesiz yumurtadan civciv çıkmaktadır, ancak ne yumurtadan civciv halketme kudreti vardır. Ne de hayatın seyri, dialektik basitlikte bir hareket şemasına sığmaz. Madde ve hayat ve oluş Cenab-ı Allahın kudret irade ve kazasıyla meydana gelmektedir.

Toplumsal ilerlemişin de basit bir şemaya bağlamak aldatıcıdır. Her varlık gibi toplumunda tez, antitez, sentez dönemeçlerinden geçtiğini söylemek, sadece hatırladıkça salyalarını akıttıkları ilk komünizme benzer bir hayata dönüş hayalini ayakta tutan bir uydurmadır. Bu hem aklî ve hemde tarihî bakımdan sakattır. Aklî bakımdan sakattır. Neden gelişme sentez safhasında dursun? Sentez yenilir tez olarak, inkârı uğramak değil midir? Dialektik gelişmeyi izah eden inkâr neden sentez safhasında yok olsun? Neden inkâr inkârın inkârı safhasında yok olsun? Ne yazık ki bunlara cevap verecek bir naazriyatta olmamıştır. Ve olmayacaktır.

İşte komünistlerin hareketlerini izah için ortaya attığı safsata mantığı budur!

(Devamı Gelecek Sayıda)

İNKILÂB İLMİ

29

Kur'an-ı Kerim'de Hz. Muhammed (S.A.-S.) e bildirilen öyetler tebliğin daima müeyyideli olması lazım geldiğini öğretir. Kur'an-ı Kerim'de devamlı surette cennetten, cehennemden, mükâfatlardan, mucâzatlardan ve Allahın iradesine tâbi olmayanların acıklı vaziyetlerinden bahsedilmesi propogandanın bir örneğidir.

Tebliğin diğer bir kaidesi tekrardır. Tekrar tebliğin devamlı surette, değişik biçimler altında, hayatın nâmütenahî değişikliklerine uygun olarak her müşahhas vakada ideolojinin eritilip ferde telkin edilmesi demektir.

Kur'an-ı Kerim'de aynı mevzuun değişik ve müteaddit tekrarları bunu gösterir

«PROPAGANDA TEKRAR DEMEKTİR»

Propoğanda inkılâpçıların karşılarında bulunan gurubların, iktidarda bulunan fertlerin, düşman iktidarının kötülüklerinin ve halk hakkındaki fena niyetlerinin devamı surette açıklanması kaidesine riayet eder. Bu vasfı muhafaza ederse kitle-halk-düşman iktidarından soğur ve inkılâpçılara teveccüh eder

Tebliğde bir başka vasfı da; propoganda fırsatları nerede ve nasıl elde edilmiş olursa olunsun daima değerlendirilir. Hiç bir konuşma fırsatı kaçırılmaz. Kitleye karşı yapılacak propoğandanın başlıca vasfı: her fırsatta ve her yerde konuşmadır.

Tebliğ bir psikolojik savaş âleti olduğuna göre, stratejinin değişik safhalarına uygun olarak değişen taktiklerin tatbikatı manasındaki tebliğ, merkezî otorite tarafından gönderilen tebliğlerin müşahhas vakıalar içerisinde bildirilmesi şeklinde olur

Tebliğ mevzuun ciddivetine inandırılacak tarzda yapılır. Tebliğ halka ve dinleyenlere mevzuun ciddivetini hatırlatacak bir tarzda yapılır. Böylece tebliğ laubali ve gülünç bir hale getirilemez. Herkes tebliğin ciddivetine inandırılmış olur

Tebliğin ayrıca, muayyen motifler kullanmak suretiyle halkın dikkatini çekecek ve cazib bir hale getirilmesine de dikkat edilir. İnkılâpçı hareketlerde bu sık sık görülür. Tebliği cazib hale getirmek, dinlevicileri sıkmadan meselevi anlatmağa gayret etmek tebliğin vasıflarından biridir.

Hız. Muhammed (S.A.S.) kısmî tebliğlere başladığı zaman yakınlarını davet ediyor ve etrafına toplanıyordu. ziyafet veriyordu. Dolayısıyla bu, tebliğin cazibeleştirilmesi idi.

Hız. Muhammed /S.A.S./ in Sefa tepesine çıkıp «Ben size ebevevne tehlikevi haber vermeve gelen çocuk gibivim.» demek suretiyle yine tebliğin cazibesini artırıyordu. Dikkatleri çekmek için Sefa tepesine çıktığında Mekke alarmini çaldırmıştı.

İnkılâpçılar dikkati ceken, cazib tebliğlerde bulunurlarsa tebliğleri bir mana

ve muvaffakiyet ifade eder.

Tebliğin mühim kaidelerinden biri de; tebliğin en basit halk yığınlarının dahi anlayacağı şekle getirilmiş olmasıdır. Büyük inkılâplar bunları mükemmel şekilde tatbik gayret etmişlerdir. Meselâ; Hitler'in hareketinde tebliğler çok basitleştirilmiştir. Marşlar, parolalar sloganlar bunun müşahhas örnekleridir. Bunlar halkın düşüncesine tesir ederler.

Lenin'in «herkese iş», «topraksız köylüye toprak», «harbler dursun, sulh gelsin», «toprakların dağıtılması» gibi sloganlar hem kitleyi bir vücut haline getiren, hepsini aynı şeylerle düşündüren sloganlar olmuş, hem de propoğandanın tebliğin en mükemmel örneklerinden olmuşlardır.

Fransız ihtilâlinin meşhur marşı da, aynı şekilde halkı bir fikir etrafında birleştiren bir düstur olmuştur. Hürriyet, eşitlik ve adalet düsturları bugün için bile kitleleri arkasından sürüklemektedir.

Roma Katolik Kilisesinin akidesi yine düstur mahiyetindedir.

Bugün bütün Müslümanları aynı heyecanın etrafında toplayan İslâm âmentüsü ve Ezan-ı Muhammedî de propoğandanın basitleştirilmesinin güzel örneklerinden biridir. Tekrar hali vardır ve basitleştirilmiştir. Bu da, tebliğin muvaffakiyetini temin eden vasıflardan biridir

Psikolojik harb vasıtalarının en mühimlerinden biri de «istihbarat» dır.

İstihbaratın mevzuları değişikdir. İstihbarat sivası, kültürel, ekonomik, politik ve askerî istihbarat nevelerine ayrılır. İstihbarat vavılmağınca hasına karşı tatbik edilecek strateji ve taktikler tam manasiyle değerlendirilemez ve seçilemez.

SIYASİ MÜCADELE

Siyasî mücadelede kullanılacak taktikler devirden devire değişir. Bunların her biri taktik şekilleridir ve bunlar stratejinin muayyen safhalarına göre şekil kazanır. Seçimlere iştirak bovkot, parlamentovu işlemeze hale getirme taktikleri, siyasî partilerle ittifak hep taktik şekilleridir. Ayrıca bunlara grev ve nümayişleri de ilave etmek lâzımdır. Grev ve nümayişlerin sivasî tesirleri büyük olduğu için, bunlar birer sivasî mücadele taktikleridir. Grev siyasî mahiyetini kazandıran vavıl umumî bir mahiyet almaya başladığı zaman artık işçi kitleleri teşkilatlanmış ve bir mücadele âleti haline gelmiştir ve mevcut iktidarı yıkmaya gavreti son haddine vavıl olmuştur. Nümayişlerde; nümayişlere katılmış bulunan halk kitlelerinin; mevcut iktidara karşı, mücadele azmini artırmaya yarayan, mücadelenin fiilî mücadele haline geldiğini gösteren taktiklerdir. Koalisyonlara girme, muayyen partilerle ittifak koalisyonları işlemeze hale getirme taktikleri de siyasî mücadelede, muhtelif inkılâpçı hareketler tarafından tatbik edilir

Siyasî mücadele içerisinde mütalaa edilmesi lâzımgelen bir husus da; çeşitli hareketlerin inkılâbın ideolojisine çevrilmesi meselesidir.

Siyasî mücadelede ayrıca ehemmiyet arzeden bir mesele de; muayyen mevkilerin işgalinin metodudur. Daha çok benimsenen metod; insanların, propoganda ile, inkılâpçı harekete çekilmesidir. Eğitim ile ferdi muayyen bir noktaya yerleştirmek, devlet halindeki bir kudretin imkânıdır.

EKONOMİK MÜCADELE

Ekonomik mücadele diğer mücadele şekilleriyle beraber yapılır. Düşman iktidarının ekonomik kaynaklarının kurutulması için inkılâpçılar tarafından yapılır.

Grev, bovkot, hükümete pasif mukavemet yeni vergi vermemek, devlet dairelerine gitmemek iktisadî kaynakların kurutulması hedefine yönelir. Bunlar hasmî ekonomik cihetden yıkan darbelerdir. Bu sırada ekonomik bir mücadele adı altında, muhtelif inkılâpçıların liderliğinde, dayanılmak istenen kitle teşkilatlandırılır. Mücadele ekonomik bir mahiyet arzettiğinden siyasî bir mahiyet arzetmemektedir. dolayısıyla mevcut iktidarın reaksiyonları şiddetli değildir. Bu safha esnasında istenilen kitle, ekonomik bir mücadele adı altında teşkilatlandırılır

Ekonomik mücadeleler bir müddet sonra siyasî mücadele haline gelir. Bu takdirde ekonomik grevler siyasî grev haline gelecektir. Bovkotlar da siyasî mahiyetlerini kazanırlar. Muhtelif inkılâplarda bunların çeşitli misalleri vardır.

Siyasî, psikolojik, kültürel ve diğer safhalarda kazanılmış olan mücadeleler, bunlarla birlikte, fiilî mücadelenin de tatbikini icab ettirir. Fiilî mücadelenin taktikleri çok ve değişikdir. Grev sivasî mahiyet kazandığı zaman siyasî grev haline alır. Tesirleri hem iktisadî, hem kültürel, hem de psikolojik sahada olur. Bunlara ek olarak nümayişler, mitingler, bovkotlar propoğanda tesiriyle birlikte diğer tesirleri de yaparlar. Nümayişler, mitingler, siyasî grevler en büyük ölçüde siyasî tesirler meydana getirirler.

Fakat fiilî mücadele sokak, şehir, köy ve arazide, mevcut iktidarla, çarpışma şeklinde tecelli eder. İhtilâl terimi ile ifade edilen şey; mevcut iktidar ile inkılâp kuvvetleri arasındaki çarpışmanın psikolojik, sivasî ve kültürel alandan askerî alana intikalidir. Artık askerî alana intikal etmiş olan mücadele vavıl mekâna uygun olarak şehir işgalleri, sokak işgalleri, konferans salonlarının işgali, köylerin işgaline dönüşür.

İnkılâpçı hareketlerin artık son safhası gelmiştir ve inkılâbın muvaffakiyetini son darbenin kat'î vuruşu teşkil eder.

Eğer son darbe fiilî vurulmamışsa inkılâb veniden tekrar savunma haline geçer ve yeniden teşkilatlanır. Yeni bir strateji devresine girmiş bulunur.

SON

YENİDEN MİLLÎ Mücadele

ideolojiler kavgasından akisler

Kırklareli ve Bandırma'da Yahudi Komünist işbirliği GERİ TEPTİ

Mecmuamız neşredilmeye başladı. Millet de mücadeleciler başladığı tarihten bu yana mil- let düşmanlarının açık, gizli faaliyetlerini ortaya koymakta ve milletimize düşmanlarını tanıtmaktadır.

Millî Mücadeleciler Türkiye' nin hemen, hemen her belde- sinde mecmua satışı yapmak- na engel olmaya çalışmakta-

dır...

Geçen hafta Bandırma'ya ve Kırklareli'ne Yeniden Millî Mücadele'nin satışı için giden mücadeleciler bazı hadiselerle karşılaşmışlardır. Komünistle- rin ve bazı hasetçilerin şikâye- ti ve Bandırma'da iki hafta ev- vel açılan Yahudi fikriyatlı Rotari Kulübü mensuplarının baskısı emniyeti harekete ge- çirmiştir. Normal olarak ifa- deleri alınıp serbest bırakılma- sı gereken mücadelecileri Ban- dırma karakol komiseri Fehmi Dayan akşama kadar karakol- da bekletmiştir. Sayın komi- ser komünistlere ve masonla- ra karşı mücadele eden bir derginin satışına mani olmak isterken savcılık satışların suç olmadığını beyan etmiş ve ko- miserle, rotariyenlerin arzuları hedefine ulaşamamıştır.

Kırklareli'nde de yahudi- komünist işbirliği geri tepmiş- tir.

Üç hafta evvel Kırklareli'ne mecmua satışları için giden mücadeleciler, malum yahudi- komünist tahrikatıyla karşılaş- mışlardır. Her iki millet düş- manı ideolojinin kuyrukları, Yeniden Millî Mücadele'nin milletçe rağbet görmesine ta- hammül edememişler ve bunu sabote etmek için de mücade- leciler ve mecmuamız hakkın- da olmadık iftiralar imal etme- ye gayretine düşmüşlerdi.

Güya mücadeleciler Lozan Antlaşmasının iç yüzünü anla- tırken Atatürk'e sokak ortasın- da topluca küfredmişler. Ve hemen doğruca adliyeye gidip şikâyet etmişlerdi. Ama gelin görün ki Kırklareli Cumhurlu- yet savcısı A. Ulvi Müderrisoğlu komünistlerin şikâyetini yer- siz görüp takipsizlik veriverin- ce komünistler de yahudiler de ne yapacaklarını şaşırmış- lar.

Temsilcisi olduğumuz ideo- loji karşısında ne yahudiliğin karanlık zihniyeti, ne de ko- münizmin kızıl fikriyatı daya- namayacaktır. Çürük fikriyatla- rı bir iş görmeyince iftira- dan, yalandan yardım umma- ya kalkıyorlar.

Unutmavin ki, o yalanların- zın da, iftiralarınızın da hepsi bir bir sorulacak ve bir gün her şey ortaya çıkacak.

OTAG YAYINEVİNİN İLK KİTABI:

Millî Mücadelede KADROLARIN VAZİFELERİ ÇIKTI

Otağ Yayınevi, «Millî Mücadelede Kad- roların Vazifeleri» eserini neşretmekle, millî kültürümüzü zenginleştirme ve arıtma yolun- da mühim bir adım attığı inancındadır.

Bu kitap; milletin hayatını koruma ide- alinin takipçisi İLMÎ SAĞ'cılara mücadelele- rinde mütevazî bir rehber olmak emelinde- dir. Vazifesini yaptığı nishette, milletin mü- cadelesi: zaaflarından sıyrılacak, muhteşem yürüyüşüne başlayacaktır.

Fiatı: 7,5 Lira

İSTEME ADRESİ:

Otağ Yayınevi
Babıali Cad. 50/4
Cağaloğlu — İstanbul

Amerikan Buğdayına hayır

Rus Buğdayına evet mi?

Üç sene önce Türkiye'ye «Meksika Senora» buğdayı ge- tirilmişti. Ve yetiştirilmeye başlandı. O zaman gayri millî basın büyük bir yaygara koparmıştı. Meksika buğdayının Türkiye'ye girmesinin iyi olmadığını, zira millî ekonomiye bir darbe olduğunu yazıyordu. Fakat bugün aynı basın Rus menşeli «Bezostaya 1» buğdayını övmektedir. Evet Meksika buğdayı Amerika'dan gelmektedir. Yabancıdır. Bunun ye- rine kendi yerli buğdaylarımız ekilsin. Fakat Rus menşeli Bezostaya buğdayı da aynı şekilde yabancıdır. Amerikanın milletimize düşmanlığı kadar, Rusya da düşmandır. Birin- cisine yaygara koparanların samimiyeti, ancak ikincisine de aynı şekilde itiraz etmeleri ile anlaşılabilir. Bunun dışında yapılan her hareket sahtedir. Hele Rus buğdayının övülmesi en azından ajanlığın ifadesidir.

Türkiye'deki basın her hadisede şirretliğini ortaya ser- mektedir. Henüz Meksika Buğdayının mı, Bezostaya buğda- yının mı daha iyi olduğu tesbit edilmemiştir. Buna rağmen koparılan yaygaralar basının gerçek yüzünü ortaya sermek- tedir.

Şurası bir gerçektir ki, ideolojiler kavgasında en kuv- vetli vasıtalarından birisi basındır. Bugün Türkiyemizde ba- sını tamamen gayri millî kuvvetlerin hizmetindedir. En ufak meseleden en büyüğüne kadar derhal bu çirkin yüzünü gös- terir. Bütün basın vasıtaları milletin ve milletimizin imanı, kültürü ve zenginliği üzerinde korkunç bir yıkım faaliyetini safha safha yürütmektedir. «Modern devletler, ellerinde yaratıcı büyük bir kuvvet bulundurmaktadırlar: Basın. Bası- nın rolü güya içtinabı mümkün olmayan şikâyetlere işaret etmek, halkın sızlanmasını bildirmek, gayri memnun bir sınıf yaratmak ve başka bir söz hakkı vermektir.

Basın söz serbestinin maddi bir tezahürüdür. Fakat devletler bu kuvvetten faydalanmasını bilmedikleri için, bu da elimize geçmiş bulundu. Bu kuvvet sayesinde, gölge- de yani ikinci planda kalmakla beraber nüfuz sahibi olduk. Yine bu kuvvet sayesinde altın topladık. Sel gibi akan kan ve göz yaşı arasında bu altınları almaya mecbur kaldık..» (Siyon Protokolleri; fasıl 2)

Yukarıdaki vesikadan da çıkan neticeye göre Türkiye' de masonların hâkimiyetindeki basın, milletimizin ideoloji- sini ve zenginliklerini yıkmak için kullanılmaktadır. Ve si- yonizmin mücadele metodu olan, riya, yalan, hile ve kar- desî kirdıra taktiği basın vasıtasıyla maharetle kullanılmaktadır.

Sivas mahkemesi muhteşem oldu

Işık Devlet Mimar Mühen- dislik okulundaki hadiselerle ilgili olarak komünistlerin if- tirasıyla hapisaneye terkedi- len mücadelecilerin duruşması Sivas'a nakledilmişti. 11 Ağus- tos 1970 günü duruşma yapı- larak Eylül tarihine talik o- dılmıştır.

Mahkeme, büyük bir din- leyici kitlesi önünde cereyan etmiştir. İstanbul'dan, Kayseri- den, Yozgat'tan ve Anadolu' nun diğer vilâyetlerinden mah- kemeyi takibetmek üzere ge- len yüzlerce mücadeleciler Sivas- ılı millet evlatlarıyla kucakla- mışlardır. Türkiye'nin her vi- lâyetinde olduğu gibi Sivas'ta da başlayan ve hızla gelişen millî mücadele milletin düşman- larının yüreğine bir daha kor- ku salmıştır.

Mücadeleciler, masonların, komünistleri daima himaye et- tiklerini, milletimizin azınlık düşmanlarından olduğunu an- latmak için adliye koridorla- rında «Mason Locası Ajan Yu- vası» sloganını sık sık tekrarlama- mışlardır. Bununla beraber «Millî devlet», «Adalet iste- riz», «Zafer Hak'kın ve Hak' ka inananlarıdır», «Kahrol-

sun ırkçılık», «Kahrolsun ko- münistler» gibi sloganları tek- rarlamışlardır.

Komünist, yahudi ve erme- ni kurşunlarına karşı millet varlığını şuurla müdafaa eden Kâzım Korkmaz, Abdülkadir Akpınar ve Semih Topçu tah- liye edilmemişlerdir. Okula mo- lotof kokteyl, dinamit ve ta- bancalarla ateş eden, millet varlığının temelini dinamitle- mek isteyen solculardan Zeki Tekeş ve Yılmaz Sarı tah- liye edilmişlerdir. Milletin mü- cadelesini şuurla ve imanla yürüten mücadelecileri hapis- hanelere terketmekle salta- natlarının devam edeceğini zanneden masonların iştahları kursağında kalacaktır. Mille- tin bir çığ gibi büyüyen millî mücadelesi hedefine varmak üzeredir. Milletin son olarak, Sivas'ta gösterdiği azimkâr tav- rı, komünistlerden, masonlar- dan, milletimizin asırlık düş- manı beynelmîlîl Yahudilik- ten ve beynelmîlîl hristivan- lıktan mutlaka intikam alın- cağını ve bu şer kuvvetlerin saltanatının yıkılarak Hak'kın hâkimiyetinin kurulacağını gös- termiştir.